

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXVI

СІЧЕНЬ — 1986 — JANUARY

Ч. 351

Учасники 6-го Кобзарського табору ОДУМ-у під час виступу на концерті у пам'ять Володимира Івасюка. Диригент — Євген Цюра.

Оселя «Україна», 4 серпня 1985 р.
Фото Вас. Тимошенко

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario
Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1
Ihor G. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. V2A 6X3

Vira Kanareiska
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

В США:

Головний представник
George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах Німеччині:

Muchajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редагує Колегія:

Л. Ліщина – редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак – редактор сторінки
ЮНОДУМ-у, А. Лисий,
О. Пошиваник, Ю. Смик,
О. Харченко, Л. Павлюк.
Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

- У США, у Канаді і в Україні** 15.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.50 дол.
- В Австралії** 10.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.20 дол.
- В Англії і Німеччині** 11.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.25 дол.
- В усіх інших країнах Європи** 10.00 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.
- В усіх країнах Південної Америки** 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 75 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 50 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріялів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

У ЦІМ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Т. Матвієнко. А. Лисий — Свято Різдва. Л. Плющ — Молох Гельсінських угод. О. Харченко — 35-ліття «Молодої України». М. Гавриш — Тисячі думок, емоцій і вражень. А. Шевченко — ОДУМ сьогодні та завтра. Родинна хроніка. Сторінка Юн. ОДУМ-у. Листи до Редакції.

Д-р *Анатолій ЛИСИЙ*

СВЯТО РІЗДВА

Святкування народження Христа почалося в 4-тім столітті. Так в Римі, наприклад, це свято почали відзначати від 336-го року. Воно припадало на час т. зв. „сатурналій“ — народніх фестивалів, присвячених Сатурну — богові жнив і добробуту. В Єгипті почали відзначати народження Христа десь між 380 і 400 роками. В Візантії це свято було введено в 381 році. Вже від початків це християнське свято попало в конфлікт з уже з давніх-давен прийнятих народами свят, тобто т. зв. поганських. Якраз у ту пору року передхристиянські народи святкували певні природні події, які впливали на їхнє життя: повернення сонця до землі, перехід зими на весну, висловлювали свою вдячність поганським богам за добрий врожай, добробут, який їм було дано в минулий рік.

В Америці традиційні Різдвяні звичаї були на початках не толеровані пуританами, бо пуритани боролись за чистоту християнської релігії і відкидали будь-які залишки поганських звичаїв. Десь аж в середині 19-го століття святкування Різдва в Америці почалося популяризуватися, але також разом зі збільшенням комерційності тих свят. В наші часи ця комерційність Різдва безмежно збільшилася, в той час як вплив християнських ідей на суспільство значно зменшився.

В Україні в давні часи, як відомо, найбільшим родинним і релігійним святом в зимовій порі року було свято „Корочуна“. Наші предки вірили, що

природа, жива і нежива, має свою душу, і людина своїми діями може впливати на сили природи: добрі прихилити до себе, а недобрі відганяти. Вони вірили в силу сонця, яке дає тепло і світло, себто чудодійні сили, які дають життя рослинам, людям і тваринам. Тому якраз у грудні-січні, коли сонце починає давати більше світла і тепла на землю, люди святкували цю зміну, яка мала б принести добрий урожай, здоров'я, розплодження худоби, добробут та радість в житті. Це свято пізніше покривається зі Святом Різдва Христового. І хоч на початках християнська церква скрізь намагалася викоринити стародавні народні звичаї і традиції, все ж те, що творилося віками і складає частину людської душі, що прийшло з глибин народньої мудрости та віри — це не можна було вижити. Тим більше наші давні свята та звичаї зовсім не перечили підставам християнської віри. Ці свята в нашій народі були здавна виявом людських добрих якостей і чеснот: шанування людини, єдність родини, пошана до старших, бажання добра і радості для всіх, працьовитість, пошана пам'яті покійників, чесність, доброта. Наша Церква ті далекі і гарні звичаї прийняла, вклавши в них християнські ідеали, мораль, нові ідеї правди, любови, і всепрощення.

Матеріали для цієї статті є взяті з книжки С. Килимника «Український рік у народних звичаях».

Одумівський журнал «Молода Україна» під патронатом Комітету Українців Канади, відділ Торонто — влаштовує

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР,

присвячений

творчості ЛІНИ КОСТЕНКО

в неділю 2-го березня 1986 р.

в Інституті Св. Володимира, 620 Спадайна вул., Торонто.

Доповідь — СВІТЛАНА КУЗЬМЕНКО.

Твори поетеси читатимуть:

Ніна Теліжин, Надя Ковальчук, Зіна Зубович-Прусаченко, Валентина Родак.

Початок о 6-ій годині вечора.

Літературний вечір творчости Ліни Костенко буде справжнім святом для любителів українського мистецького слова та для шанувальників поетеси, яких ласкаво запрошуємо, як рівно ж запрошуємо всю українську громаду.

Після мистецької програми — товариська гутірка і чайна гостина

Леонід ПЛЮЩ

МОЛОХ ГЕЛЬСІНСЬКИХ УГОД

На кривавий жертвник Гельсінських угод кинуто життя ще одного члена Української Гельсінської Групи, видатного поета й літературознавця Василя Стуса.

Василя Стуса вбивали тюрмами, таборами, засланням, карцерами 14 років. І вбили через місяць після зустрічі в Гельсінках на честь 10-річчя угод. За місяць до приїзду у Францію Горбачова.

На тлі геноциду в Афганістані, в Анголі, в Етіопії-Еритреї смерть одного поета в концтаборі малопомітна подія... Мільйони українців були знищені 50-років тому. Тепер, щоб задушити голос народу, вже вистачає ГУЛАГ-у в кілька десятків тисяч. А вбивство можна обмежити десятками, сотками...

В 1979 р. гебіли довели до самогубства члена Української Гельсінської Групи (УГГ) 35-річного історика **М. Мельника**.

В 1984 р. самогубством закінчив своє страдницьке життя член УГГ 44-річний **Юрій Литвин**, що провів в ув'язненнях 15 років.

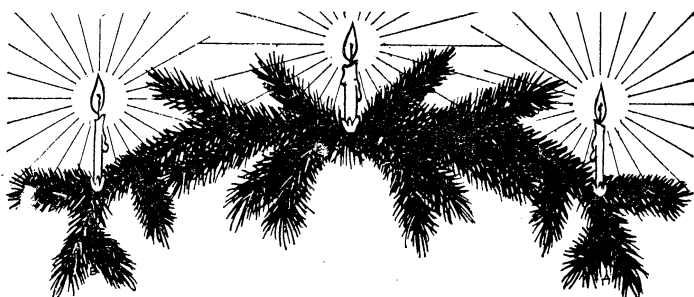
В тому ж 1984 році від тяжких хвороб також в таборі вмер член УГГ 57-річний вчитель **Олекса Тихий**.

Під загрозою смерті капітулював в 1984 році перед гебілами письменник, член УГГ **Олесь Бердник**, який ще в сталінський час відбув 10-річний термін ув'язнення за протест проти антисемітизму. Циніки з агентства «Новості» й ТАСС використовують нині цю зламану хвору людину.

Вбивають не тільки членів УГГ. В тому ж страшному 1984 р. вмер вдруге засуджений журналіст **Валерій Марченко**.

Більшість таборових смертей приходиться на табір, який відомий тепер як табір смерті — Пермський табір 36-1.

Після знущань в психлікарні, помер корифей сучасної української літератури **Борис Антоненко-Давидович**, один з небагатьох, хто вижив після сталінських концтаборів.

Весною 1984 р. в концтаборі помер український греко-католицький священник **Антін Потічнюк**, член Ініціативної групи захисту прав віруючих і Церкви в Україні. Заборонена греко-католицька церква переслідується особливо жорстоко. Вбивство її священників стало постійним елементом радянської внутрішньої політики. Найчастіше священників вбивають «невідомі» особи.

Лише про греко-католицьку монахиню, робітницю Марії Швед стало відомо, в 1982 році, що її вбив комсомольський патруль. Але власті фактично відмовилися розслідувати цю справу. Воївці залишилися «невідомі».

Давно вже стали нормою вбивства «невідомими» баптистів... Вбивають їх і в таборах. Ось кілька імен забитих баптистів: **Василь Друк** — 1981 р.; **Володимир Музика, Пилип Корнієнко** — 1982 р., **Юрій Бурда** — 1983 р.

В 1980 р. «невідомі» вбили священника **Котика Євгена-Івана** в селі Зимна Вода (біля Львова). Вбивство було ритуалізоване — вбивці вложили в уста мученика за віру кусник хліба.

В 1979 р. теж ритуально забили композитора **Володимира Івасюка** — йому в рани вклали гілки калини. Ось вам Христос — «хліб», ось вам Україна — «калина» — символічно знущаються гебіли.

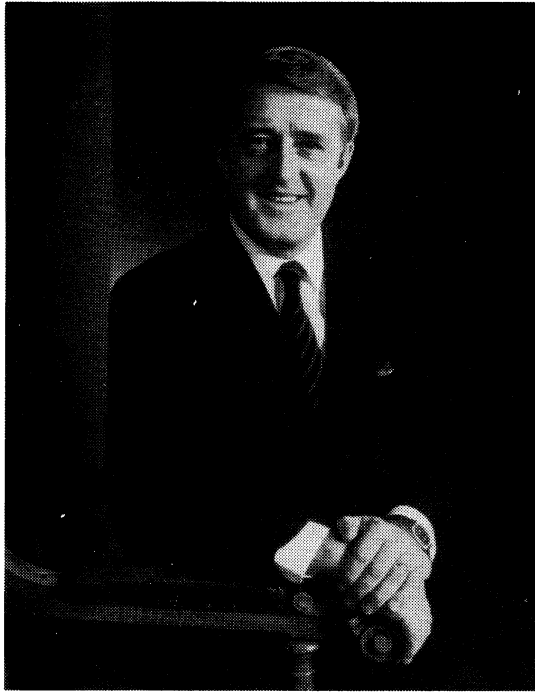
В 1980 р. в Івано-Франківській області «хтось» спалив о. Гургулу Анатолія з дружиною в їхній власній хаті.

А скільки взагалі людей забито при таких обставинах, що досі неясно, чи їх вбили гебіли, чи це нещасний випадок, чи кримінальний злочин, доконаний КГБ...?

А наша українська громада у Франції спить. І що ж ми можемо вимагати від Французького уряду, коли ми самі так мало й пасивно протестуємо проти вбивства української культури, українських віруючих?

Серед всіх урядів світу лише адміністрація Регена й сам Реген офіційно, публічно й енергійно протестує проти вбивства українців. Французький уряд обмежується протестами в півголоса. І в цьому різниця між урядами Жіскара Д'Естена й Міттерана, хоч і на користь останнього, але не така вже й велика.

Під час візиту в Парижі Брежнєва, Шірак домовився з ним проти волі українців у Франції про відкриття радянського пам'ятника біля забороненої в СРСР УКЦеркви. Про що домовиться Шірак з Горбачовом? І ми знову терпимо плювок нам в обличчя?

**The Right Honourable Brian Mulroney
The Prime Minister of Canada**

On behalf of Mila and the children, I am happy to offer my warmest greetings for this holiday season to the readers and staff of **Moloda Ukraina**.

The colourful diversity of celebrations and festivals being held across Canada in these coming weeks brings into clear focus the multicultural uniqueness of our nation. The freedom to observe traditional ethnic and religious practices is a fundamental fact of Canadian life, and I hope that your own celebrations will be exciting and joyful.

May I extend to you my very best wishes for a joyous holiday season with hopes that the coming year brings peace, health and happiness to your families and to your community.

Brian Mulroney

Ottawa, December, 1985

ПРИВІТАННЯ

Голові Торонтського відділу ТОП,
панові Іванові Ємцеві

найкращі Різдвяні й Новорічні привітання

пересилають юні одумівці та вся одумівська
родина і бажають повного виздоровлення,
як рівнож багата щастя, радості, здоров'я
і многая літ!

ПРИВІТАННЯ ВІД ДОСТОЙНОЇ ЛІЛІ МУНРО

Dear Friends:

As Minister of Citizenship and Culture for the Province of Ontario, I'm happy to offer my warmest season's greetings to the staff and readers of *Moloda Ukraina*.

As this year ends and a new one approaches, we can reflect on the past and anticipate the future. I think we as a province can be proud of our past accomplishments and confident of our future. During the past twelve months residents of Ontario have enjoyed a thriving cultural life. The profusion of multicultural festivals that have taken place this year has given us an unexcelled opportunity to experience the vitality of many of the cultural groups that make up this province.

In addition to the cultural contributions of our multicultural groups, I recognize and support their socio-economic contributions to life in this province. It is this willingness to participate in all levels of life that make Ontario a bona fide multicultural province. The strong foundation on which we have built this harmonious society will ensure that future generations will continue to share a true appreciation of each others' customs and cultures.

I know the forthcoming year promises to bring us more of the same spirit of sharing and giving that has characterized this past one.

Again, my very best wishes for a happy and healthy holiday season.

Sincerely yours,

Lily Munro
Minister

T. МАТВИЄНКО

НАЙДОВША НІЧ

*От і настала ніч — найдовша в цьому році —
З мереживом видінь глухого забуття.
Чомусь не сплю, кручусь у ліжку без пуття,
Чи кураєм лечу по втоптаній толоці.*

*Стараюсь до дрібниць, як учень на уроці,
Зібрать і зрозуміть уривки відкриття...
Надворі сніг курить; вітрів тонке виття
Зливається в одній зачумленій мороці.*

*Звичайний перевал від зимової тьми
До світла, воскресінь крізь хижі хуртовини.
І сонце поведе сильніший змах крильми
І згладить із землі сніпучі скатертини.*

*Бубнявють, ростуть надії і думки
Із джерела сприймань, із Божої руки.*

О. ХАРЧЕНКО

35-ЛІТТЯ МОЛОДОЇ УКРАЇНИ

Ювілейний вечір 35-ліття нашого журналу відбувся в „Українській столиці“, в залі при Катедрі св. Володимира 404 Бетерст вул., 23-го листопада, 1985 р.

Вечір почався одумівською радіо-програмою „Молода Україна“, о 6-й годині, яку приготувала на суботу 23 листопада Валентина Родак. Гості оглядали виставку журналів і книжок, які видав ОДУМ, виставку матеріалів сторінки юного ОДУМ-у, та виставку фотографій одумівського дівочого хору „Троянда“. Адміністратор „Молодої України“ Зіна Корець подбала про виставку журналів і книжок, очевидно при всесторонній допомозі її чоловіка, офіційного фотографа „Молодої України“ — Івана Корця. Виставку сторінки юного ОДУМ-у зорганізувала редактор тієї сторінки — Валентина Родак, а виставку фотографій дівочого хору „Троянда“, зорганізувала диригент хору Тетяна Дрозд.

Залю, в якій відбувся вечір, прикрашують дві скульптури роботи П. Магденка, а саме: Т. Шевченко та Володимир Великий. Сцену прикрашувала побільшена фотографічним способом обкладинка „Молодої України“ із портретом Василя Симоненка, оповита гарним українським рушником.

Декорація — діло рук Люби Харченко. Мені припала честь відкрити вечір та ним провадити.

Тридцятип'ятилітній ювілей „Молодої України“ — це велике свято для української молоді, особливо для тих, тепер молодих духом, ентузіастів, які започаткували одумівський офіціоз 1950-го року. Без державної допомоги, без партійної приналежності, мов корабель у морі, через громи і бурі життєві, журнал проплив 35 років. Мінялися капітани-редактори, мінялися лоцмани-адміністратори, і мінялися пасажери-читачі, але компас нашого журналу завжди показував на Україну. Журнал тримав курс до української молоді, мови, літератури, культури, до української державності.

Віра Ворскло прочитала свій вірш „Присвята“, який присутні прийняли з одушевленням, та за який автора нагородили гучними оплесками. До речі, Віра Ворскло подарувала „Молодій Україні“ дві збірки своїх поезій — „Лада“ і декілька примірників „Листи без Адреси“. Дякуємо поетесі Вірі Ворскло за участь у ювілейнім святкуванні, за дарунок, а найбільше дякуємо за творчий дар, „Присвяту“.

Першу доповідь на вечорі прочитала Валентина Родак — талановита і працююча одумівська діячка, яка присвятила багато зусиль, часу й енергії, для розбудови і величі ОДУМ-у. Завдяки Валентині Родак у Торонто в 60-х і 70-х роках славився найбільший одумівський хор „Молода Україна“, (десь понад сто хористів), яким вона диригувала. Завдяки Валентині і Петрові Родакам у Торонто почалася виховна праця в юнім ОДУМ-і, — почали діяти виховно-відпочинкові літні табори на оселі „Київ“ для юних одумівців, заснували одумівську радіопередачу „Молода Україна“ в Торонто. Тепер Валентина керує Одумівським Ансамблем Бандуристів імені Гната Хоткевича, веде школу гри на бандурі, диригує Катедральним хором, викладає на курсах українознавства, готує, я сказав би — виконує — кожну третю одумівську радіо-програму в Торонто, від самого початку редагує сторінку юного ОДУМ-у, завершує університетську освіту, і т.д. і т.д. ОДУМ гордий, що має у своїх рядах таких корифеїв як Валентина Родак.

Крім поезії та доповіді, свій виступ Валентина доповнила читанням гуморесок, виявивши перед присутніми на вечорі ще один свій талант. В імені слухачів одумівської радіо-передачі, в імені хористів-бандуристів, курсантів, читачів журналу, в імені ОДУМ-у і ТОП — дякуємо тобі Валентино! Продовжуй і надалі служити українській молоді, і культурі, Церкві і Народові!

Микола Гавриш — попередній редактор „Молодої України“ протягом одинадцяти років, лагідним

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслуговування
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідифайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповняти авта бензиною.

Одумівський дівочий хор „Троянда“ під час виступу на Ювілейній Вечорі з нагоди 35-ліття журналу „Молода Україна“.

Грає на піяно
Таня Дрозд —
керівник хору.

Торонто, Канада,
23 листопада 1985 р.

Фото Ів. Корця.

голосом, прочитав своє слово про журнал з нагоди 35-ліття, яке друкуємо повністю.

Тарас Ліщина студент університету прочитав гумореску — „Жарт Улі Кривоп'ят“, що друкувалася в „М.У.“ за листий 1985 р. Гостей ювілейного святкування „Молодої України“ чарував своїм співом Одумівський Дівочий Хор „Троянда“, яким диригує Тетяна Дрозд. Перед сценою стояв головний стіл, за яким сиділи три доповідачі. Коли дівчата-хористки вийшли на сцену, головний стіл спонтанно самоліквідувався.

Сидячи з лівого боку близько сцени, я міг спостерігати диригента, її динамічні рухи, усмішку, міміку, і постійні зміни. На її лиці відбивається пісня, ритм, мелодія. Мені якось ще не приходилося спостерігати диригента анфаз або в профіль, зблизька під час диригування, (я не співаю), а тому спостерігаючи виступ „Троянди“, я прийшов до переконання, що Тетяна Дрозд до своєї праці ставиться дуже серйозно. Мені здається, що вона далеко зайде на цьому полі мистецтва. Одумівський Дівочий Хор „Троянда“ (правда ж гарна назва) — виконав три пісні, а між ними і „Лебеді Материнства“ — Василя Симоненка.

„Трояндки“ — на вигляд мов троянди — співають дуже гарно. Минулого року Український День, що його влаштував КУК, відбувся на оселі „Київ“. У концертній програмі взяла участь і „Троянда“, яку публіка сприйняла з ентузіазмом. Один добродій запевняв своїх співрозмовників, що „Троянда“ — це хор іншої організації, а не ОДУМ-у. Тоді я подумав — „Якщо люди намагаються привласнити наш хор, то тільки тому, що він вартісний“.

Цією дорогою хочу скласти щирю подяку усім дівчатам-хористкам „Троянди“, а особливо диригенту Тетяні Дрозд, за їхню участь у ювілейній

святкуванні „М.У.“. Своїм виступом наш ювілей вони зробили справжнім святом.

Від філії ОДУМ-у в Торонто на святі вітала голова філії Наталка Семененко, а Микола Мороз, член Ц.К. ОДУМ-у склав привіт від Ц.К.

Після двох одумівських привітів я заповів доповідь редактора Леоніда Ліщини. Вважаю своїм недоліком скупість на слова, особливо тоді, коли я заповідав доповідачів, (чи взагалі будь-кого). Мені вважалося, що публіка їх знає краще за мене. А про Леоніда я мусів би сказати, що він тягне тяжкий одумівський віз — 8 років редагує „Молоду Україну“, 15 років працює в одумівському радіо, десятки років був членом редакційної колегії, займав високі пости в нашій організації. До організаційної і громадської діяльності ставиться серйозно, із самопосвятою.

У своїй доповіді редактор Леонід Ліщина згадав усіх адміністраторів та попередніх редакторів „М.У.“, які перед ним 27 років видавали журнал. Він сказав — „На видання 348 чисел було витрачено багато праці. У журналі записано частину новітньої історії українців поза Україною. Цей дорібок, що зафіксований у приватних колекціях, століттями зберігатиметься в державних бібліотеках і архівах Канади і США. Кошти видання журналу за рік сягають суми \$20.000, а недобір — понад \$10.000 річно. Недобір покривається пожертвами, лотереями та різними збірками...“ Леонід подякував членам редколегії, Миколі й Алі Гавриш та їхній мамі пані Ользі Миколаєвній Гавриш за допомогу, подякував адміністраторові Зіні Корець та фотографові „М.У.“ Іванові Корцеві за жертвенну працю, подякував своїй дружині Раї за всесторонню допомогу та за вміння створити відповідну атмосферу, потрібну для праці редактора. Він також подякував усім жертводавцям, особливо

ПРИВІТАННЯ

Вельмишановні Панове!

Сьогодні на цім вечорі, де ми святкуємо 35 років з дня заснування журналу «Молода Україна», я маю честь скласти сердечне привітання редакції і адміністрації «МУ», від дирекції одумівської оселі «Україна», і від Головної Управи Коша Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді.

З цієї нагоди дирекція оселі складає 500 дол. на пресовий фонд «МУ», щоб поліпшити грошовий стан журналу, а кіш — 500 дол. на Літературний фонд, щоб заохотити молодших і старших одумівців писати до «МУ».

Дякуємо за Вашу тяжку і добру роботу.

З одумівським привітом,

Василь Тимошенко

Голова ГРКСВ ОДУМ-у Канади

Торонто, 23 листопада, 1985

тим, що заснували фонди, а саме: Федір і Надія Бойко, літературний фонд; Григорій і Микола Мороз, батько й син, започаткували фонд у пам'ять дружини і мами — Катерини Мороз; брати Василь і Григорій Неліпа, з родинами, започаткували фонд у пам'ять батьків — Петра й Ольги Неліпів.

Свій виступ Леонід закінчив віршем Василя Симоненка „Є тисячі доріг“. Відзначаючи 35-ліття „М.У.“, ОДУМ вшанував і пам'ять великого поета: портрет на сцені, пісня „Лебеді Материнства“ і вірш „Є тисячі доріг“. Василь Симоненко для Леоніда є дороговказом — він читає вірші улюбленого поета у своїх радіо-програмах, на літературних вечорах, на святах, тощо.

В імені читацької громади „М.У.“, в імені слухачів одумівської радіо-передачі, в імені ОДУМ-у і ТОП-у — Дуже дякуємо тобі Леоніде! Продовжуй і надалі у тому самому дусі!

Віктор Педенко і Василь Тимошенко склали привіти від одумівської відпочинкової оселі „Україна“, та чек на \$500.00. Кошовий Василь Тимошенко також склав привіт „М.У.“ в імені Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді, як рівнож дар на Нерухомий фонд „М.У.“ — \$500.00. В імені Головної Управи ТОП у Канаді привіт склала заступник голови пані Катерина Щербань. Ви ж напевно її знаєте? Її всі знають! Та ж вона на всіх одумівських зустрічах у кухні працювала, на брамі стояла, цілі покоління одумівської молоді на літніх таборах доглядала, на всіх пікніках, одумівських вечорах смачні обіди варила, а як де треба, то і добре слово скаже в обороні ОДУМ-у. Ото ж вона і є, Катерина Щербань, симпатична, завжди усміхнена, що часто жертвує на журнал і радіо-передачу „М.У.“. І цього разу на ювілейнім вечорі, вона на кухні працювала, а прийшов час, вона змістовий привіт склала, від Г. У. ТОП дала дар на „М.У.“ — \$50.00, а від себе \$35.00. Щире Вам спасибі дорога пані Катерини Щербань — від усієї одумівської родини. Ви даєте дуже добрий приклад молодшим наслідувати. Магістер Наталка Ємець, голова Комітету Українок Канади — відділ Торонто, склала привіт в імені її чоловіка Івана Ємця, неприсутнього через хворобу, голови Торонтського відділу ТОП, та \$50.00 на пресфонд. Прочитано привіт від „Пісні України“, за підписом пана П. Наумчука.

Редакційна колегія „М.У.“ на святі висловила щиру подяку паням — декляматорам: Зіні Зубович-Прусаченко, Ніні Теліжин і Надії Ковальчук, поетесі Світлані Кузьменко, за їхню участь і допомогу в організуванні і переведенні літературних вечорів „Молодої України“. Своєю участю і допомогою вони роблять літературні вечори „М.У.“ цікавими і успішними.

Редактор Леонід Ліщина вручив нагороди учасникам літературного конкурсу, після чого почалася чайна гостина, що її приготував спеціально створений комітет, до якого входили пані: Кате-

рина Щербань, Зіна Корець, Люба Харченко, Рая Ліщина, Марія Якута, і може ще дехто.

В імені організаційного комітету ювілейного святкування „М.У.“ вважаю своїм обов'язком подякувати усім паням, названим і не названим, за допомогу у влаштуванні чайної гостини, як рівнож пані Марії Романенко та пані Вірі Денисюк за смачні торти і печиво.

Учасників ювілею було понад сто осіб: молодь, середнього віку і старші. Серед молоді на святі була і княжна КУК — Христя Свідрик, а серед молодих духом приємно було бачити Дмитра Миколаєвича Пригорницького з дружиною Олександрю. Йому вже понад вісімдесят. Як гарно що він цікавиться журналом який в основному видається для молоді! Організатори вечора були дуже раді бачити таких милих і хороших гостей, які спонтанно, без заклику редактора, чи інших почали дарувати свої тяжко запрацьовані гроші на видавничий фонд „М.У.“. Імена жертводавців були чи є подані в журналі. Зі звіту гості зрозуміли, що допомога потрібна — а заклики зайві. Щире Вам **спасибі** дорогі жертводавці, за Вашу щедрість і любов до української молоді. Якраз Ваше батьківське — материнське піклування і любов додають наснаги до дальшої праці невеликої горстки одумівських діячів.

Ювілей 35-ти ліття „М.У.“ вже за нами. Чи виконав журнал своє завдання? Перед історією? Перед українською молоддю? Перед українським народом? На такі питання нелегко відповісти. У всякому разі той факт, що журнал регулярно видається 35 років, на чужині, в еміграційних умовах, — говорить дуже добре про журнал. Перед нами історичні святкування Тисячоліття Хрещення України та інші важливі події сьогодення і майбутнього, у яких українська молодь відіграватиме головні ролі. А тому „Молода Україна“ повинна

Микола ГАВРИШ

ТИСЯЧІ ДУМОК, ЕМОЦІЙ І ВРАЖІНЬ

Слово на вечорі присвяченим 35-літтю „Молодої України“,
Торонто, 23 листопада, 1985 р.

Дорогі друзі!

Мені дуже приємно звертатися до вас цими словами. Я вдячний, що організатори цього вечора не забули й про того, хто у свій час брав участь у редагуванні журналу „М. У.“.

Я певен, що теперішній редактор зможе розповісти вам про одумівський журнал і про все з ним зв'язане більше, ніж я. Проте і спробую висловити кілька своїх думок, навіяних цим вечором. Я хочу глянути на цей ювілей з сторони більш людської, аніж організаційної.

35 років у житті людини — це довгий час. 35 років у житті такого організму як об'єднання чи його журнал — час ще довший.

У сумній історії української журналістики багато прикладів, коли те чи інше періодичне видання припиняло своє існування через рік, два, а часом і після кількох чисел. Що стосується „МУ“, ми з гордістю відзначаємо 35-літній ювілей цього журналу, і появу майже 350го його числа (348). І все це в еміграційних умовах!!! Але журнал не проіснував так довго і досяг свого сучасного рівня так просто, сам-по-собі. Він є витвором і наслідком співпраці редакційних колегій і його попередніх редакторів Бориса Олександрова, Мар'яна Дального, Івана Пишкала, Павла Степа, мене грішного й Вадима Вакуловського. А сьогодні, звичайно, утримування журналу на досягнутому рівні найбільше лягає на плечі його сучасного редактора — Леоніда Ліщини. Ще за часів моєї праці над журналом я обіцяв, що він не матиме англійського додатку, як це сталося в деяких інших українських публікаціях. Мені приємно, що Леонід теж дотримався засади, що український журнал має бути чисто український. Слід вірити, що так буде й надалі. Але самої віри мало, треба працювати над молоддю. Ми маємо добрі кадри, яким бракує поштовху. Закликати молодь „пишіть, пишіть“ ще не досить, бо на заваді часто стоїть недостатнє знання мови й брак ознайомлення з літературою взагалі. Щоб виробити смак до літератури й писати самому треба читати добрих письменників з чітким ясним викладом думки. Такими письменниками можуть бути й англійські. Чому нашій молоді тяжко читати українські книжки, обговорювати тут не місце. Але до читання творів світової літератури батьки таки можуть спрямову-

прикласти всіх зусиль у вихованні української молоді на добрих громадян країн нашого поселення, та на національно свідомих українців, від яких поневолено Україна сподівається допомоги для свого визволення.

вати своїх дітей. А це може виробити у них добрі і корисні звички.

Говорячи про батьків і дітей, у випадку „МУ“ бачимо цікавий факт: Це журнал, який могли читати аж три покоління! Так, так! Адже батьки тих одумівців, що приїхали до Канади молодими людьми могли читати цей журнал. А тепер його можуть читати вже діти колишніх молодих одумівців!

За 35 років журнал зробився справжнім літописом ОДУМ-у. Саме на його сторінках можна знайти всю інформацію, і то найдокладнішу, про всіх одумівських діячів, розвиток організації і всі події в житті об'єднання.

Та не лише справи об'єднання віддзеркалено в журналі. Тут часто знаходимо й розповіді про щасливі чи сумні події у житті його читачів за всі ці роки. Безліч різних інших матеріалів, що відбивають стан нашої еміграції не проминули уваги редколегії й редактора журналу.

Окрім справ організаційного характеру й особистого скільки цікавого знаходимо ми в журналі! Уявіть собі всі ці оповідання, поезії, статті й нариси, що друкувались в „МУ“, не кажучи вже про сторінку Юн. ОДУМ-у. Скільки тисяч думок, емоцій і вражіннь пройшли за 35 років перед очима читачів.

І от саме на читачах я хочу зробити наголос. Бо найцікавіший, найкраще редагований журнал не виконає свого призначення, якщо його не читають.

Але те, що „МУ“ існувала всі ці роки, те що ви зійшлися сьогодні в цій залі свідчить, що журнал має своїх читачів, має своїх прихильників і цінувальників.

А якщо журнал має досить читачів, має дописувачів, його майбутнє забезпечене. Отакого забезпеченого майбутнього я хочу побажати нашому журналові, його редколегії і редакторіві.

ПРИВІТАННЯ ДЛЯ РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ „МУ“

Жалую, що не могли бути разом з Вами на ювілейному відзначенні журналу „Молода Україна“, але прошу прийміть наші привітання.

З нагоди 35-ти літнього Ювілею одумівського журналу „Молода Україна“ складаємо найсердечніші побажання, бажаємо успіху і добра, а нашому дорогому редактору інж. Леонідові Ліщині кріпкого здоров'я, витривалости на многії і многії літа.

Залучаємо грошовий переказ на 35 дол.

Надія та Іван Данильченко

Оксана РОДАК

„ВІЗЬМИ СВІЙ ХРЕСТ“

Слово виголошене на Зустрічі ОДУМ-у
США і Канади 31 серпня 1985 р. на оселі „Україна“
Лондон, Канада

Шановні і дорогі друзі-одумівці!

Щиросердечно вітаю вас з нагоди 35-ліття ОДУМ-у!

Говорити мені про нашу організацію, її заснування та працю впродовж 35-ти років не легко, бо тема дуже широка і складна. Одначе, постараюся коротко окреслити діяльність ОДУМ-у з точки зору молодшої генерації.

Як вам відомо, мої батьки присвятили багато свого часу і даліше присвячують нашій організації і це бажання до удосконалення праці і любов до ОДУМ-у, передали своїм дітям. Змалечку, ми постійно були з ними — на відпочинкових і кобзарських таборах (організаторами яких були вони), в Юному ОДУМ-і та на різних одумівських імпрезах. В одумівському оточенні, я мала нагоду збагатити свої знання та знайомитись з одумівцями різного віку з Канади й США.

Мені, здається, що найкращою запорукою в існуванні нашої організації це одумівські табори і мистецькі одиниці. З постійним вживанням рідної мови, учасники привчаються до самодисципліни, розвивають свої здібності та виховуються у національно-релігійному дусі в оточенні своїх ровесників. Наша організація є українською і обов'язком всіх наших членів, старших і молодших, боротися проти вживання англійської мови, бо рідна мова це — ключ до дальшого розвитку нашої організації і є постійною пригадкою про наше походження і духовий зв'язок з Україною і її тисячолітньою культурою.

В ОДУМ-і є широке поле до попису. Кожний активний член нашої організації має нагоду виявити свої здібності в різних ділянках праці: в організаційній, мистецькій чи видавничій. Звичайно, до цього треба мати бажання до праці та бути готовим присвятити багато свого часу. Наприклад, дехто з молодших одумівців, в тому числі і я, цілий шкільний рік беремо активну участь в сходах Юн. ОДУМ-у, пробах мистецьких гуртків, та виступаємо на різних концертах. До того проводимо свої літні вакації на різних одумівських таборах. Цього літа, я мала нагоду і приємність працювати на трьох різних посадах — як бунчужна на виховному таборі, писар на відпочинковому і інструктор на кобзарському. Участь вимагала багато самодисципліни, терпеливості і виrozumіння, але я знаю, що цей досвід принесе мені багато користі в майбутньому, а чисельне знайомство і різні пригоди, лишаться приємним спомином на довгі роки. Я, певна, це почуття не тільки моє власне, а всіх учасників таборів.

Оксана Родак — Виховниця Юн. ОДУМ-у

Фото Ів. Корця

Оксана Родак є членом і інструктором одумівського ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто. Вона була на багатьох таборах ОДУМ-у, а в останніх роках була членом команди на цих таборах та навчала гри на бандурі. Оксана закінчила з відзначенням Курси Українознавства ім. І. Котляревського при катедрі Св. Володимира і співає в катедральному хорі. Вона теж закінчила з відзначенням 12 клас в державній школі і 10 клас гри на піано в Торонтській консерваторії.

Я вже згадувала що існування ОДУМ-у багато залежить від участі в таборах, особливо виховних, тому що виховується майбутніх провідників. Цього літа тільки вісім учасників зголосилися на 19-ий табір виховників. Табір, який відбувся на цій оселі „Україна“ був надзвичайно успішний, але мале число учасників вказує на байдужість деяких членів та нездоровий стан нашої організації. Можливо це була тільки переходова фаза. 23-й Відпочинко-

вий табір цього року, відбувся виключно під командою молодих виховників. Члени команди відчували, що деякі батьки мали недовір'я до них, бо не було старших одумівців (провідників, дорадників або членів ТОП-у) в таборі. Але, працю не спинили і всі члени команди сумлінно виконали свої обов'язки. Табір, який складався з 53-ох членів, був одним з найкращих.

За 35 років ОДУМ відіграв важливу роль в суспільно-громадському, церковному і політичному житті українців Канади й США. Наші члени брали і беруть участь в праці Комітету Українців Канади, в Світовому Конгресі Вільних Українців, в Українсько-Американській Координаційній Раді, в Братському та Народньому Союзах та інших важливих установах. Одумівці належать до управ церковних громад, є директорами і вчителями шкіл, співають в церковних хорах та є членами Консисторії і Митрополичої Ради Православних Церков Канади й США. Деякі одумівці є членами політичних організацій — УРПД, СУЖЕРО і інших.

Говорячи про одумівську роль в різних аспектах еміграційного життя, треба згадати наш власний орган, журнал „Молода Україна“, який існує 35 років, одумівські радіопроекти, дописи наших членів до різних газет і допомога у виданні книжок і платівок.

Члени Об'єднання Демократичної Української молоді, виховані на демократичних засадах та християнській моралі мають чим гордитися. Вони виробили добре ім'я серед українського громадянства. Стараймося ж і на далі працювати для добра українського суспільства Канади й США, для добра нашої організації, церкви і батьківщини — України, а добра можна досягнути тільки тоді коли ми всі включимося об'єднано і настирливо до праці.

Бажаю вам успіху, дорогі одумівці, у нелегкій, але корисній праці. Дозвольте закінчити своє коротке слово уривком з поеми „Хрест“ Миколи Руденка.

Візьми свій хрест. На ньому я розп'ятий —
Твого народу славне майбуття.
А той, хто зрікся нас — Навік проклятий
Порине в морок, в хаос в небуття.

Візьми свій хрест. Нехай ляга на плечі
Важким ярмом, а ти його неси.
У ньому зойк голодної малечі,
Жіночі передсмертні голоси.
У ньому — віра, віщий поклик Слова,
Твоя корогва, Боже знамено.
У ньому щира українська мова,
Де кожна кома — то святе зерно.

**ЯК Ви не допоможете своїм дітям,
ніхто за Вас того не зробить!**

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМЕНІ ПЕТРА Й ОЛЬГИ НЕЛІПІВ

Брати Неліпи — Василь і Григорій — започаткували фонд при «Молодій Україні» у пам'ять своїх батьків, які відійшли у вічність 1985-го року: мама — 11 жовтня, а тато - 11 листопада.

Про життя сл. п. Петра Васильовича Неліпи прекрасно написала його невістка Людмила у попередньому числі «МУ», а про життя, (більше про похорон), сл. п. Ольги Петрівни Неліпи з'явився допис у жовтневому числі «МУ», (348).

Брати Неліпи — Василь із дружиною Людмилою, та Григорій із дружиною Тамарою, донькою Наталкою і сином Петром — вирішили гідно вшанувати пам'ять тата і мами, дідуся і бабусі, заснувавши фонд при одумівському журналі. Цей фонд має бути непорушним, а відсотки з нього будуть призначатися на винагороди українській молоді за визначну діяльність у різних проявах українського культурного, мистецького, наукового, організаційного та спортивного життя. Жюрі матиме за свій обов'язок винагороджувати українську молодь за добрий допис до «МУ», поза літературним конкурсом, за визначні успіхи в навчанні у школі або в університеті, за визначну організаційну діяльність, за успіхи у спорті, за успіхи в галузі музикально-вокального, хореографічного, образотворчого та інших видів мистецтва.

Мета Пропам'ятного Фонду імені Петра й Ольги Неліпів полягає в тому, щоб заохотити українську молодь підвищити свій рівень успішності. Очевидно, без допомоги батьків, учителів, інструкторів і виховників жоден фонд не зможе підвищити заохочення серед молоді краще навчатися та удосконалювати свої таланти. Батьки і виховники юного ОДУМ-у повинні з особливою увагою з'ясувати своїм дітям і гурткам про важливість заснування і про важливість існування Пропам'ятного Фонду імені Петра й Ольги Неліпів, а усвідомлена молодь, завдяки цьому фондові, може принести велику користь і собі і українському суспільству. Щойно тоді «Молода Україна» виправдає довір'я, яке висловили їй брати Неліпи з родинами, вклавши тяжко запрацьовані гроші для добра української молоді.

Тепер фонд нараховує 5100 дол., що склали:
\$5000.00 Сини Василь і Григорій з родинами
\$100.00 Юрій і Олена Лисик у пам'ять своїх
батьків

Поправка:

У „Повідомлення у справі літературного конкурсу «Молодої України» за 1984 рік“ (МУ ч. 350, ст. 9) з технічних причин вкралася помилка, а саме: у 8-му рядку згори потрібно читати — Вікторові, а в 12-му рядку згори — Олександрові.

Ред.

Андрій ШЕВЧЕНКО

ОДУМ СЬОГОДНІ ТА ЗАВТРА

Аналіза сучасного стану ОДУМ-у та плани на майбутнє

Дозвольте мені почати цей звіт про сучасний стан ОДУМ-у та перспективи на майбутнє ствердженням, що аналіза яку я буду подавати є моя особиста. Вона є базована на моєму дотеперішньому досвіді в організаційній системі ОДУМ-у та в українській громаді за останні кілька років. Я думаю і надіюся, що моя аналіза подасть реальний сучасний стан ОДУМ-у як внутрі так і назовні. Мета моєї аналізи є зробити начерк тих рішень чи постанов, які я вважаю, що ОДУМ мусів би прийняти на наступні два роки своєї діяльності.

П'ять років тому, під час відзначування 30-ліття існування ОДУМ-у, в Бавнд Бруку, Н. Дж. мій колега Дмитро Якута виголосив доповідь на тему „Українська діаспора та перспективи існування ОДУМ-у до року 2000“. Багато присутніх в той час вважали, що його доповідь була занадто радикальна. Думали вони це тому, бо Дмитро Якута виголосив свою доповідь майже цілковито в англійській мові. Одначе якби присутні звернули більше уваги на зміст його доповіді то наша організація можливо була б в ліпшому стані сьогодні ніж вона знаходиться.

П'ять років пізніше можна, без сумніву ствердити, що перед ОДУМ-ом стоїть велика проба. Членство в ОДУМ-і зменшується. Наші філії, назагал, є мало активні. Наші табори також вже стали меншими. Ясно, що в ОДУМ-і зараз є певного роду криза. До цього часу, на жаль, фактично ще ніхто не подав дійсно конкретної пропозиції як протиставитися цій проблемі. Ми малі дивимося оптимістично і надіємося, що якоесь ситуація зміниться і все само поправиться. Одначе якщо сучасний напрям нашої організації не зміниться, ситуація залишиться надалі незмінною і, можливо в скорому майбутньому, ліквідація нашого об'єднання стане можливістю.

Хоч сучасна ситуація відносно ОДУМ-у внутрі лишається проблематичною, ми до цього часу мали досить поважні успіхи на зовнішньому відтинку. Фактично, можна сказати, що майбутня активність ОДУМ-у в організованому українському суспільно-громадському житті є та буде ключевим елементом дальшого існування нашого об'єднання. Я вважаю, що наше об'єднання мусить зробити певні постанови відносно нашого відношення і активності в наступних шістьох частинах організованої української громади в США. 1. Наші відносини до Українсько-Американської Координаційної Ради та Українського Конгрес. Комітету Америки. 2. Наші відносини до Української Православної Церкви в США. 3. Справи людських прав

в Україні та знеславлення української громади в США, та наші відносини до двох організацій які займаються цими справами — Американці в Обороні Людських Прав в Україні та Українська Ліга проти Знеславлення Українців. 4. Наші відносини до Українського Демократичного Руху. 5. Наші відносини до інших українських громадських організацій, особливо Український Братський Союз та Український Народний Союз.

УАКРада та УККА

Той конфлікт який довів до поділу української громади в США на 13-ому Конгресі УККА далі існує до сьогодні. Фактично цей поділ став ще гіршим після зформування Українсько-Американської Координаційної Ради і у висліді ця ситуація можливо залишиться на постійно. Питання лишається: Яке становище ОДУМ має брати щодо цього конфлікту?

Щоби бути репрезентованим в українській громаді, я вважаю, що покищо ОДУМ повинен далі бути членом УАКРади. Але в скорому майбутньому, можливо після конвенції УАКРади в жовтні 1985 р., ОДУМ повинен взяти більш арбітражну позицію супроти УАКРади та УККА. А це тому, що починає бути ясно, що УАКРада не є той альтернатив до УККА який мав би бути, бо обидві організаційні структури та методи праці є дуже подібні. Фактично, в той час коли УАКРада проходила організаційний період, УККА вернувся назад до своєї нормальної активності. У висліді зорганізована українська громада в США зайшла в тупік не маючи можливості присвятити належної уваги до важливих проблем які торкаються нашої громади сьогодні. Тому я рекомендую, щоб ОДУМ серйозно застановився над концепцією одности в українській громаді та зробити всі намагання, щоб відновити діалог між представниками УАКРади та УККА з метою довести до одности в українській громаді. Після цього ми повинні бути мотивуючим фактором в процесі прийняття реформ в новій організації яка б своїм характером репрезентувала всіх українців в США.

ОДУМ та УПЦерква в США

Майже всі члени ОДУМ-у є православного віровизнання і тому наша організація має прихильність до УПЦеркви в США. Наші члени є рівночасно активними членами парафіяльних управ, Метрополітальної Ради УПЦ, учителями та директорами парафіяльних шкіл та жертвують багато часу та грошей на ці цілі. І ОДУМ, а ніхто інший, видвигнув ідею поставлення пам'ятника в україн-

Одумівський журнал «Молода Україна» під патронатом Комітету Українців Канади,
відділ Торонто — влаштовує

Вечір Пам'яті МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

у десяту річницю від дня його смерті.

Вечір відбудеться у п'ятницю 31-го січня 1986 р., в залі Катедральної громади
св. Володимира, 404 Бетерст вул. Торонто.

Панахида — о 6:30 вечора в Катедрі св. Володимира.

У програмі вечора:

доповідь про життя і творчість письменника — Валентина Родак,
читання його творів, та присвячених йому віршів,
особисті спогади друзів письменника і чайна гостина.

Участь беруть:

Віктор Педенко, Володимир Довганюк, Ніна Теліжин, Надя Ковальчук,
Зіна Zubович-Прусаченко, Петро Шкурка, Леонід Ліщина;
отець прот. А. Костюк прочитає вірші присвячені М. Понеділкові;

ському пантеоні в Бавнд Бруці великому борцеві за українську Автокефальну Православну Церкву і всього українського народу св. п. митрополитові Василеві Липківському. В жовтні 1984 р. ця ідея стала дійсністю.

Дивлячись на той вклад який ОДУМ дав у розвиток УПЦеркви в США тяжко повірити, що наша організація до сьогодні ще немає духовного опікуна який би задовольняв духовні потреби нашої одумівської молоді. А це є тому, що ОДУМ весь час був і залишився чужим та непотрібним для проводу УПЦеркви в США. Замість того, щоб дбати за духовні потреби молоді, ба що більше, всіх вірних Української Православної Церкви, провід УПЦеркви мішається в політичні та комерційно-адміністративні справи яких вони не розуміють і не мають хисту їх провадити, та інші речі які не мають місця в церковному житті.

Дивлячись на те, що здорова майбутність УПЦеркви в США є важлива для ОДУМ-у як і для всієї української православної громади я вважаю, що ОДУМ повинен взяти більш агресивне та еластичне становище відносно активності УПЦеркви в США. Перш за все обов'язок ОДУМ-у є абсолютно та категорично вимагати од проводу УПЦеркви назначити духовного опікуна для нашого об'єднання підкреслюючи, що це є відповідальність нашої Церкви.

Ті члени ОДУМ-у які зараз є членами Метрополітальної Ради УПЦ повинні стати більш агресивними у справах **реформ та дотримання статуту** в нашій Церкві, щоб провідництво УПЦеркви таки звернуло свою увагу на духовні потреби вірних, а особливо молоді. Наша організація повинна видати комунікат про наші турботи відносно майбутности

УПЦеркви в США. ОДУМ повинен дальше брати жваву і активну участь у відзначенні 1000 ліття хрещення України-Руси та заангажувати якнайбільше наших членів, а особливо тих з молодшого покоління в комітеті при УПЦеркві в США для відзначення цієї великої події в історії українського народу. Ми повинні на цьому з'їзді виготовити листу людей які могли б бути до диспозиції цьому комітетові.

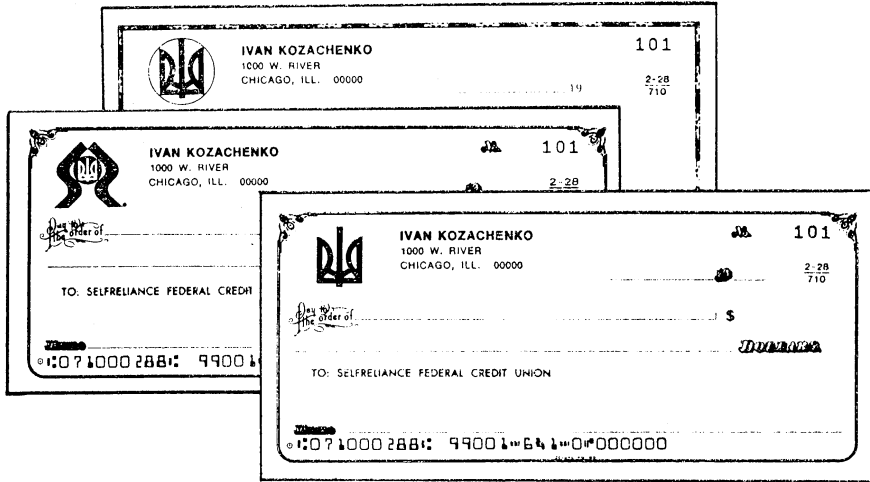
ОДУМ також повинен покращати наші стосунки з Українською Православною Лігою, бо майбутність УПЦеркви є пов'язана з обома цими організаціями. Разом ОДУМ і УПЛіга можуть зробити багато корисного для Української Православної Церкви.

ОДУМ та справи людських прав в Україні та знеславлення українців в США

З усіх проблем які стоять перед українською громадою сьогодні ні одна є більш актуальною та важливою як справа знеславлення української громади в США, яка набирає форми обвинувачення в пресі, радіо, телебаченні про „гріхи та злочини“ українців, наклепи та закиди антисемітизму, осуджування не тільки окремих осіб але цілого українського народу. Наслідки таких поступовань проти української громади можуть бути страшно деструктивні. У висліді таких інтенсивних накидів українська громада в США може згубити свій політично-національний характер. А це може довести до цілковитої ліквідації зорганізованого українського життя в США та інших країнах. І найбільшими жертвами цього нападу є українська молодь, майбутнє покоління українське. Сучасна українська молодь має вибір що робити відносно цієї ситуа-

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ (ДРЕФТИ) та інші чеки МОЖНА ДІСТАТИ В УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ КОНТА Є КРАЩІ ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

“САМОПОМІЧ”

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

ції. А це є тому, що назагал переважна кількість українського молодшого покоління народжені тут в Америці. Вони мають вибір: або обороняти українську громаду од цих накидів або асимілюватися в загально-американське оточення та зовсім кидати все, що є українське. Якщо українська громада в цілості тепер не почне обороняти себе од накидів антисемітизму та знеславлення, то є дуже можливо, що сучасна українська молодь вибере той другий крок — асиміляцію — і за 10-15 років українська громада така як вона сьогодні є, перестане існувати. Тут можна бачити важливість єдності в українській громаді... Тому ОДУМ як молодеча організація має обов'язок стати на сторожі доброго імени українського народу, бо хто, як не ми, буде обороняти своє ім'я.

У формі конкретних пропозицій я рекомендую наступне: 1. ОДУМ повинен активно включитися до співпраці з Українською Лігою Проти Знеславлення Українців, комітетом який вже понад сім років працює в цій ділянці. 2. На місячному засіданні Екзекутиви УАКРади була ухвалена постанова, щоб УАКРада створила мільйоновий доларовий фонд на цю ціль, бо ця справа вимагає **багато багато фондів**. Без відповідних фондів не може бути відповідна оборона. 3. ОДУМ або сам, або з іншими молодечими організаціями повинен організувати конференції для обговорення цієї справи на місцях, щоб наша громада була відповідно поінформована про суттєві справи та могла

приготовити відповідну стратегію боротьби. Я вважаю, що наша активність в справі оборони проти знеславлення нашої громади **мусить брати найвищий пріоритет, бо від цього залежить наша майбутність.**

Так само як справа знеславлення українців є важлива і справа оборони людських прав в Україні. Але тут ми мусимо зрозуміти, що, якщо ми не зможемо ефективно припинити напрям знеславлення української громади та народу, то ми не зможемо ефективно вести працю оборони людських прав в Україні. Бо без сильного українського політично-національного характеру тут будь які старання оборони людських прав в Україні залишаться зовсім не ефективними. Однак, праця мусить вестися на обох фронтах. І тут активна участь ОДУМ-у не менш важлива. Тому постанови нашої організації щодо праці в цій справі повинні бути наступними: 1. ОДУМ повинен активно включитися в співпрацю з комітетом Американців за Оборону Людських Прав в Україні, який має відділи по цілій Америці та мати певну кількість людей до диспозиції для цього комітету.

2. ОДУМ повинен влаштовувати конференції для нашого членства на теми зв'язані з людськими правами в Україні, щоб одумівці були добре поінформовані про цю тему. Підкреслюю, що це також повинен бути один з головних обов'язків нашої організації, бо ОДУМ є побудований на прин-

ципах демократичної ідеології і одним з основних елементів демократії є оборона людських прав.

ОДУМ та Український Демократичний Рух

Хоч ОДУМ є частиною Українського Демократичного Руху, на жаль наші стосунки з іншими клітинами УДР є досить слабкі. А це тому, що до цього часу ні ОДУМ ні інші члени організації УДР не зробили відповідних заходів щоб зміцнити ці стосунки. Безумовно, для ОДУМ-у є місце в Українському Демократичному Русі. Це є одиноке українське політичне середовище яке нас розуміє, нас уважає і з яким ми можемо рахуватися. Сьогодні так як в ОДУМ-і так і в УДР членство зменшується. Тому ми мусимо більше сконсолідувати наші сили, щоб зміцнити нашу позицію. Тому я рекомендую в найскоршому часі, щоб провід ОДУМ-у пішов на зустріч з іншими клітинами УДР, а головню УРДП та ОУРДП для обміну думок щодо нашої співпраці в майбутньому. Таким способом ми зможемо їм допомогти, а вони нам.

ОДУМ та інші українські молодечі організації

Безумовно, співпраця між молодечими організаціями є потрібна, бо живий контакт з українськими братніми організаціями є завжди корисним. Тут нема що заперечити. Кожна організація має специфічні методи і ідеї як діяти з поодинокими проблемами і напевно через обмін думок могли б один одному помагати. ОДУМ в Америці весь час мав близькі стосунки з Пластом та СУМ-ом. Хотілося б щоб наша організація могла осягнути ближчу співпрацю з Українською Православною Лігою, бо обидві організації мають один спільний знаменник — наше православне віровизнання. Однак я вважаю, що ОДУМ мусить цілковито переглянути наше становище відносно майбутньої участі в Комітеті Українських Молодечих Організацій при СКВУ. На мою думку, наша участь в КУМО є колосальна витрата нашого дорогого часу. Від самого створення КУМО в 1979 р. до сьогодні, будучи його членом ОДУМ майже нічого не скористав. В жовтні 1982 р. відбулася конференція КУМО в Торонто, Канада. Після трьох днів панелів і промов, учасники роз'їхалися скориставши порівняно мало. На мою думку таких бюрократичних феноменів як КУМО зовсім не потрібно.

ОДУМ та інші українські організації

ОДУМ, як молодеча організація, не діє на острові відокремленому від інших організацій. Наша організація співпрацює та надалше буде співпрацювати з іншими українськими громадськими організаціями, які бажать дружно з нами співпрацювати незважаючи на політичні і релігійні їхні погляди чи переконання. Одночасно ОДУМ мусить ставитися з упередженням до тих організацій, дія яких є шкідлива для української справи. ОДУМ мусить присвятити спеціальну увагу тіснішій співпраці з нашими союзами, як Український Братський Союз та Український Народний Союз. Я ду-

маю, що ці Союзи творять фундаментальний корінь української громади не лише в США, але фактично поза межами України. Об'єднуючи разом понад 120 тисяч членів з капіталом в сумі понад 70 мільйонів доларів їхній вплив на життя української громади є безсумнівний. Підсумовуючи мої погляди щодо ОДУМ-у назовні я вважаю, що наша дальша участь та активність в організованій українській громаді буде ключевим елементом майбутности нашого об'єднання, тому що ОДУМ є суцільною частиною української громади в США. Друга причина є та, що наша активність в громадському секторі можливо допоможе нам в нашій внутрішній дилемі.

На початку мого звіту я стверджував, що перед ОДУМ-ом стоїть велика проба. Членство в ОДУМ-і зменшується. Юний ОДУМ — малочисельний. Тому нам треба застановитися над проблемами нової стратегії зміцнення нашої організації. Я вірю, що наша організація повинна у формі персональних та листовних контактів пригадати бувшим одумівцям про те, що ОДУМ їм дав і про важливість тримати їхніх дітей в українському оточенні, а особливо в ОДУМ-і. Така кампанія, очевидно вимагатиме колосальної праці і не може бути обмежена лише до 11-и членів Головної Управи. Хоч наше членство в більшості є віком від 16-25 років, то якраз це є той вік з якого можемо черпати конструктивні ідеї. На жаль ми починаємо їх втрачати з уваги на обмеженість нашої програми щоб заохотити їх працювати в ОДУМ-і. Програма наша обмежена до праці з Юним ОДУМ-ом та підготуванням виховників для цієї цілі. Не всі особи, що бажали б бути членами нашої організації можуть бути чи мають бажання бути виховниками. Таким способом ми повинні мати іншу програму, як наприклад дати проєкт над яким би вони працювали. Заангажування їх в таких ділянках як Комітет 1,000-ліття чи Комітет проти знеславлення українців були б проєкти для їхнього зацікавлення. Я думаю, що ми могли б знайти й інші цікаві речі, якими могли б притягати осіб в членство ОДУМ-у. Тому я вважаю, що головна наша активність в наступних роках мусить бути присвячена для затримання тих членів у віці 16-25 років, вживаючи вищезгадані методи.

Потрібно було б відновити активність студентського відділу ОДУМ-у під наглядом Головної Ради Коша щоб заохотити наших студентів залишатися частиною одумівського руху. ОДУМ повинен спробувати ввести курінну систему для наших виховників. Подібна система вже існує в Пласті, де члени тієї організації є рівночасно членами окремих Куренів. Це творить певну атмосферу дружності та змагання поміж членами окремих куренів і цим, очевидно, робить працю в організації цікавішою.

В організаційній структурі ОДУМ-у ми мусимо пам'ятати, що первісною клітиною є філія. Якщо філії не будуть активно працювати, то ефективність ОДУМ-у як виховно-молодечої організації ослабне. Відновлення чи започаткування нової фі-

лії не є легка річ. За останні п'ять років були спроби відновити філії ОДУМ-у в Рочестері, Сиракуз, Бостоні та Трентоні, але на жаль не увінчалися успіхом. А це тому, що дуже тяжко знайти на місці людей які дійсно мали б бажання присвятити свій час для праці в організації. Тому я вважаю нам треба спеціально концентруватися над затриманням і поживленням праці в тих філіях які існують і діють.

Відносно нашого статуту та правильників я вважаю, що треба зробити наступне: 1) Статут і Правильники (копії) мусять бути розіслані до всіх членів щоб вони були краще ознайомлені зі структурою та метою нашої організації. 2) Наш статут і правильники також повинні бути перекладені на англійську мову і також розіслані до всіх членів. 3) Зробити відповідні зміни в Правильнику щоб дати більше голосу для тих дійсних членів ОДУМ-у які не мають стажу ступеня Виховника, щоб вони легально й свідомо могли давати свій вклад в розвиток нашої організації.

Так чи інакше ми допускаємо осіб на провідні становища, які ще не задовольнили певні вимоги на основі Правильника. Всі ці речі треба зробити щоб пристосуватися до вимог сучасного стану.

Багато пропозицій які були подані в цій аналізі можна буде виконати якщо ми самі себе до цього дисциплінуємо. Хоч ОДУМ побудований на демократичних засадах, в нас часами проявляється більше анархії аніж демократії. Одна з найголовніших прикмет демократії це принцип відповідальності до своїх обов'язків. Деякі з наших Старших Виховників, на жаль, не вив'язуються з обов'язків які на них наложені. Відносно надання ступеня Старшого Виховника, я вважаю щоб провід доладніше розглядав не лише ті вимоги які дана особа формально задовольнила, але також не менше брав до уваги й інші кваліфікації, як характер і інше... спеціальний талант та життєвий досвід... Це були б перші кроки початку перебудови нашої організації.

Праця в будьякій організації, а особливо в молодечій, не є легка. Вона вимагає колосальної праці, посвяти та відданости. Тому ці обов'язки не повинні нести лише поодинокі особи, треба обов'язково чергуватися. Це дасть можливість кожному бути ближче ознайомленим з проблемами організації. Перед ОДУМ-ом лежить далека й тяжка дорога. Вона вимагає ще більше праці, енергії і відданости.

Я кінчаю свою подвійну каденцію з певним розчаруванням, але також із здержаним оптимізмом, що можливо я помиляюся. Можливо новий провід, нові думки принесуть багато позитивного для нашої організації. Я вірю й надіюся, що новий провід ОДУМ-у напевно зможе поправити деякі помилки минулого та ввести належний порядок в нашій хорошій організації. Людина мусить жити в організації, бо без неї вона залишається відірваним листком який скоріше чи пізніше зів'яне і

КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" — ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розраховуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугову. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтеся до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Tel. 763-5575

406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 363-3994

9:30 ам-6:00 рм	Понеділок	12 noon-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Вівторок	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-6:00 рм	Середа	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	Четвер	10:00 ам-5:00 рм
9:30 ам-8:00 рм	П'ятниця	10:00 ам-7:00 рм
9:00 ам-3:00 рм	Субота	9:00 ам-3:00 рм

втратить життя. Ми завжди мусимо мати надію. І з цією надією ми повинні дивитися в майбутнє.

*Звіт голови Головної Ради
Коша Старших Виховників
ОДУМ-у в США. Червень, 1985 р.*

**ОДУМ виховує молодь в пошані
до думок інших.**

ЗБОРИ КОША С. В. ОДУМ-У КАНАДИ

Дорогі Друзі ОДУМ-івці!

Засідання Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади відбуваються в останній четвер кожного місяця, в одумівській домівці при 404 Бетирст вул., в Торонто, о 7:30 год. вечора.

Присутність нижчеподаних членів управи Коша є обов'язкова.

Голова — Василь Тимошенко
1-ий заступник — Віктор Ліщина
2-ий заступник — Таня Гладьо
Секретар — Віра Харченко
Фінансовий референт — Ірина Степова
Референт таборів — Павло Лисик
Референт зв'язків — Наталка Сандул
Референт спорту — Юрій Павлюк
Культурно-освітний реф.
Вільний член — Ігор Лисик
Контрольна комісія — Віктор Педенко

В найближчих місяцях збори будуть:

27-го лютого, 27-го березня, 24-го квітня

Всіх зацікавлених ласкаво запрошуємо.

Г. Р. С. В. ОДУМ-у Канади

THE BOOK ON THE CANADA ETHNIC PRESS FEDERATION

The book **Twenty Five Years of the Canada Ethnic Press Federation**, planned for the 25th jubilee, is ready for distribution, as we have learned from its Editor, Dr. J.M. Kirschbaum, and the Publishing Committee.

Various difficulties have delayed the publishing, but due to the perseverance and hard work of the editor, we have a book of 288 pages, with 47 pictures, which records the history, aims and achievements of the Federation and the Associations of Qubec, Ontario, Manitoba and British Columbia.

Among the Contributors are all past presidents, two presidents of the Associations (Ontario and Manitoba) and Stan Zybala from the Directorate of Multiculturalism. The book also contains greetings from the Prime Minister, Premiers of the 4 Provinces, Ministers of Multiculturalism and from the President of the Canadian Scene, with their pictures.

The book was printed by the University of Toronto Press, bound in cloth. The text is enhanced by great number of documents and correspondence with the Federal and Provincial Governments. The work and sacrifices of the founders and officers as well as the

achievements of the Federation and the member Associations are duly registred.

The price of the book is \$18.00 plus postage for members and \$20.00 plus postage for non-members of the Associations. The order should be addressed to: Canada Ethnic Press Federation, 148 Tamworth Road, Willowdale, Ontario, M2N 2P5.

Vladimir Mauko
President

THE CENTRE FOR UKRAINIAN CANADIAN STUDIES

announces the

MICHAEL H. HYKAWY MEMORIAL SCHOLARSHIP

to be awarded annually to the undergraduate student submitting the best essay written **in Ukrainian** on any topic in the area of Ukrainian Canadian Studies.

- * Amount of scholarship: approximately \$300.
- * The submitted essays must be typed and 2,000-2,500 words in length.
- * At the time of submission students must be registered full-time in an undergraduate program at a recognized Canadian university or college.
- * The winning essay will be submitted to the **Ukrainian Voice** for possible publication.
- * Deadline for submission of essays: May 1, 1986.

All essays, together with a letter from the student describing his/her academic status (i.e., program, year, university), should be submitted to

The Director
The Centre for Ukrainian Canadian Studies
St. Andrew's College
The University of Manitoba
Winnipeg, Manitoba R3T 2N2

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

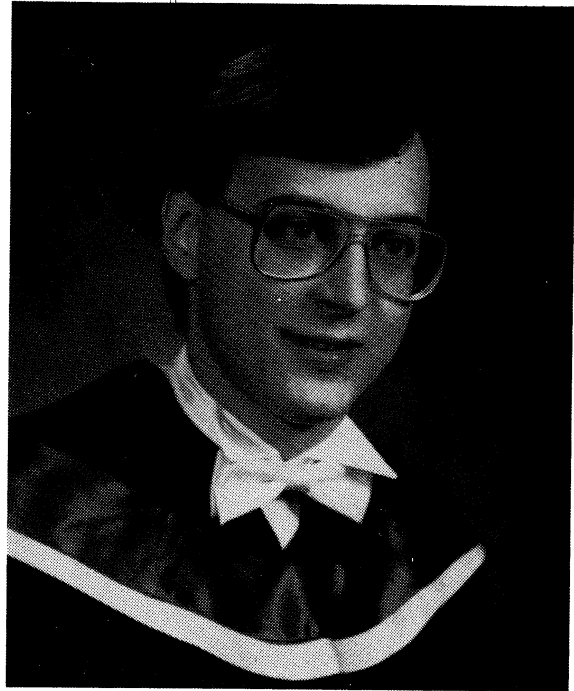
Telephone
(519) 432-1983

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ В ОТТАВІ

Студентські клуби при університетах виконують дуже важливу функцію у житті студентів, житті університету, а часто — і в житті даної країни. До таких клубів належать і українські студентські клуби при канадських університетах. Українські студентські клуби дають можливість українським студентам познайомитися один з одним, зустрічатися і плянувати якусь діяльність чи то задля товариського спілкування, чи то на користь якоїсь справи, яка часто може мати значення для ширшого кола українського суспільства чи й суспільства цілої країни, в якій вони живуть.

Український студентський клуб при Оттавському університеті існує вже довгий час. Цього (1985-1986) навчального року він знову відновив свою діяльність на чолі з президенткою клубу Оксаною Ярош, а до управи увійшли: як заступник голови — Микола Бучинський, скарбник — Лідія Лисиманко, секретар — Олександр Гривінський. Оттавський студентський клуб по своїй кількості членів невеликий — 15 осіб. Але все ж він щось робить. Що ж саме? Він час від часу організує вечори для зустрічей своїх членів чи з членами українського студентського клубу при Карлтонському університеті в Оттаві, якого членство значно численніше від Оттавського студентського клубу; відбуває прогулянки на лещатах чи якісь інші; організує чи підтримує виступи, які мають значення і для ширшого кола українського суспільства; репрезентує українців на „українському тижні“, який відбувається в університеті щорічно. Цього року на перший день українського Різдва, в хаті президентки відбулася для членів клубу Різдвяна вечеря. Український студентський клуб допомагає українським студентам почуватися вигідніше в університетському оточенні, особливо, коли вони приїхали вчитися в університет з інших міст і все для них на новому місці незнайоме. Можливо, з часом, студентський клуб при Оттавському університеті зросте чисельно, — коли більше студентів усвідомить, що він існує і виконує свою важливу функцію. Цікаво б було довідатися про працю українських студентських клубів при інших університетах: канадських, американських чи й інших країн, де вони існують.

ДМИТРО ЯКУТА

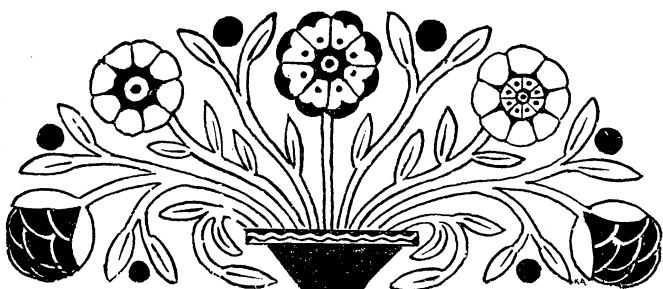
Адвокат Дмитро Якута —
Старший Виховник Провідник ОДУМ-у

Дмитро Якута народився 14 грудня, 1956 р. в Торонто. Тут він закінчив Курси Українознавства при катедрі св. Володимира та з відзначенням і нагородами закінчив середню освіту. З малих літ був в Юнім ОДУМ-і. Був членом одумівського ансамблю «Веснянка». Закінчив з відзначенням табір виховників Юного ОДУМ-у і був виховником під час зимових занять і на таборах в Канаді і США; був в команді таборів і комендантом.

В 1979 р. отримав в Альбертському університеті ступінь бакалавра суспільних наук (B.A. Honours). А в 1983 дістав в тім же університеті ступінь бакалавра юридичних наук (LLD) і був прийнятий до Спільки Адвокатів Альберти. Працює тепер в Едмонтоні в правничій фірмі В. Садовника. Будучи в середній школі і в університеті Дмитро був дуже активний в українському і неукраїнському студентському і громадському житті. Він написав і опублікував кілька наукових праць і отримав декілька нагород. Тепер Дмитро є в проводі кількох українських установ і клубів. Він також є активний в канадському політичному житті, є редактором газети «Альбертський Ліберал».

В 1985 році Дмитро одружився з вчителькою Галею Радюк, яку він зустрів на одумівських таборах.

М.Ж.

**ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ
«МОЛОДА УКРАЇНА» В ТОРОНТО**

Ольга Кучерявенко **\$20.00**
замість квітів на свіжу могилу
св. п. Василя Богдана

Наталка Семененко **\$50.00**
„Від нашої родини Семененів в першу
болючу річницю смерти св. п. Петра
Семенена — дорогого батька, дідуся,
чоловіка“

З нагоди свята Різдва Христового

Валентина і Володимир Корженівські **\$20.00**
Віра і Андрій Ліщина **\$20.00**
Марта Савченко **\$50.00**
Ліна і Павло Дрозд **\$50.00**
Олександр Кумпан **20.00**
Керівникові радіопроеграми ОДУМ-у
Петрові Родакові та його дружині —
і громадській діячці та диригенту хору
при Катедрі св. Володимира Валентині
Родак — всім працівникам цієї пере-

дачі, а також членам Коша старших
виховників ОДУМ-у та особливо редак-
торові Леоніду Ліщині — сердечні
побажання з нагоди Різдва Христового
і Нового року.

Іван і Берніс Гловацькі **25.00**
Панство Родаки:

Бажаємо Вам і Вашій родині веселих
свят і щасливого нового року. Вітаємо
всіх дикторів радіопроеграми і їм бажаємо
всього найкращого. На продовження
Вашої програми прийміть „Коляду“.

Василина Богдан **\$40.00**
у 40-ий день упокоїння дорогого чоло-
віка св. п. Василя Богдана.

За фінансову підтримку всім щиро дякуємо.
Сердечну подяку також складаємо всім
жертводавцям, імена і прізвища які були
надруковані у ч. 350 жур. «Мол. Укр.» 1985 р.

Головна Виховна Рада
Старших Виховників ОДУМ-у
в Канаді

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ-У В ТОРОНТО

« ВЕСНЯНКА »

усіх щиро запрошує на забаву

ВЕСЕЛІ ВЕЧЕРНИЦІ

З КОНЦЕРТОВОЮ ПРОГРАМОЮ

в суботу 22 лютого 1986 р. о год 7.00 вечора

83-85 Christie Street — Укр. Культ. Центр

*Веселі Вечерниці відбудуться із нагоди зустрічі колишніх і теперішніх
танцюристів «Веснянки», управ «Веснянки» та прихильників.*

Вступ на забаву з перекускою \$15.00 від особи

Оркестра « СОЛОВЕЙ »

Квитки можна набути у West Arka 2282 Bloor St. W., та в членів ансамблю.

*По дальші інформації просимо звертатись до спеціально створеного
Комітету з таких осіб:*

*Віра Харченко: 622-3185
Наталка Семененко 239-3689
Ліля Корнієнко 920-5533
Ірина Поліщук 654-3766*

„УКРАЇНА В АНГЛОМОВНИХ ВИДАННЯХ“

КОНКУРС 1986

Восьмий Світовий Конкурс для Молоді
ім. Марусі Бек

Нещодавно, рідко можна було знайти в англо-мовних виданнях згадку, чи то про Україну, чи про українців, чи про українське питання. Сьогодні вже часто можна подібати в таких виданнях слова — „Україна“, „український“. Та ледве чи хто з українців збирає чи зберігає такі матеріали для дослідників нашої історії. З метою створити хоч мінімальне джерело таких матеріалів, переведено протягом останніх сімох років конкурси „Україніка“. Ініціатором та першим фундатором була др. Маруся Бек.

Треба підкреслити, що ці конкурси заплановані головню для української молоді у всіх країнах вільного світу. Вони дають молоді можливість наочно побачити скільки місця та уваги англомовні видання присвячують українським справам, пізнати в якому насвітленні ті справи предложені читачам, перевірити точність поданих фактів та, взагалі, поповнити своє знання й поглибити свою свідомість про свою українську спадщину.

Як попередньо так і тепер, усталено два відділи учасників для молоді: **від 14 до 17 років віку включно та від 18 до 24 років включно**. Але, до того, на домагання деяких заінтересованих, поширено конкурс та створено ще один відділ учасників, а саме, **для дорослих, починаючи від 25-року життя**. Окремі нагороди призначені для всіх трьох відділів.

Для молодшого відділу: Для старшого відділу:
Перша нагорода — 300 дол. Перша нагорода — 500 дол.
Друга нагорода — 200 дол. Друга нагорода — 300 дол.
Третя нагорода — 100 дол. Третя нагорода — 200 дол.

Для відділу дорослих призначено тільки **одну** нагороду — **1000 дол.**

Для цього восьмого конкурсу треба збирати матеріали від 1-го січня, 1986 р. до 31-го грудня, 1986 року. Надіслані збірники оцінюватиме журі. За найкращі збірники (взявши до уваги кількість та якість зібраних матеріалів, як також і оформлення збірників) учасники будуть відповідно нагороджені.

Щоб стати учасником цього восьмого конкурсу на 1986 рік, необхідно листовно зголоситися до Комітету Конкурсу якнайшвидше. Зголошення будуть прийматися від 1-го грудня, 1985-го року до 1-го березня, 1986-го року. Зголошені учасники одержать дальші потрібні інформації про зобов'язуючі правила Конкурсу.

Для придбання якнайбільше учасників дуже важливою є підтримка та співпраця: батьків, виховників та учителів. Вони ж мають найбільшу змогу добирати та заохочувати найбільш підхожих молодих до участі в цьому Конкурсі, з-поміж тієї молоді, яка є під їхньою опікою та на яку вони можуть особисто вплинути. Тому Комітет дозволяє й групову участь, де батьки, учителі та опікуни можуть

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезії, проголошуємо **конкурс на найкраще написані твори українською мовою**. Нагороди будуть такі:

1-ша: \$	200.00	2-га: \$	150.00
3-тя: \$	125.00	4-та: \$	100.00
5-та: \$	60.00	6-та: \$	50.00
		7-ма: \$	40.00

Журі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу «Молода Україна» до 31-го грудня 1986 року, під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом мають бути подані в окремій конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журналу «Молода Україна». Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 7,697 дол. що склали:

\$4,006.00	Федір і Надія Бойко
\$1,000.00	Андрій Степанченко
По \$500.00	Головна Управа ТОП-у Канади, Ярослав і Тетяна Романишини, Іван Дубилко
\$201.00	Головна Рада СВ ОДУМ-у Канади
\$200.00	Колишня філія ТОП-у в Монтреалі
\$100.00	Андрій Степовий
\$85.00	Василь Шимко,
\$50.00	Іван Даценко,
\$30.00	Дмитро Кірев
\$25.00	Родина Л. Мазурець, Ніна Яців.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Чеки просимо виписувати на «Moloda Ukraina». На пожертви будуть видані поквітування для звільнення від дохідового податку.

Центральний Комітет ОДУМ-у

стати організаторами чи навіть наглядачами над такими груповими учасниками, в школі, в молодечій організації, чи навіть в родині, які захотіли би збирати матеріали та комплектувати збірники разом.

Зголошення, подаючи при тім, повне ім'я та прізвище, вік і точну адресу, прохається присилати на адресу:

“UCRAINICA”
2026 Oakman
Detroit, Mich.
48238

ЗА КОМІТЕТ КОНКУРСУ
мр Степан Віхар Стефанія Шей
голова секретар

ОГОЛОШЕННЯ

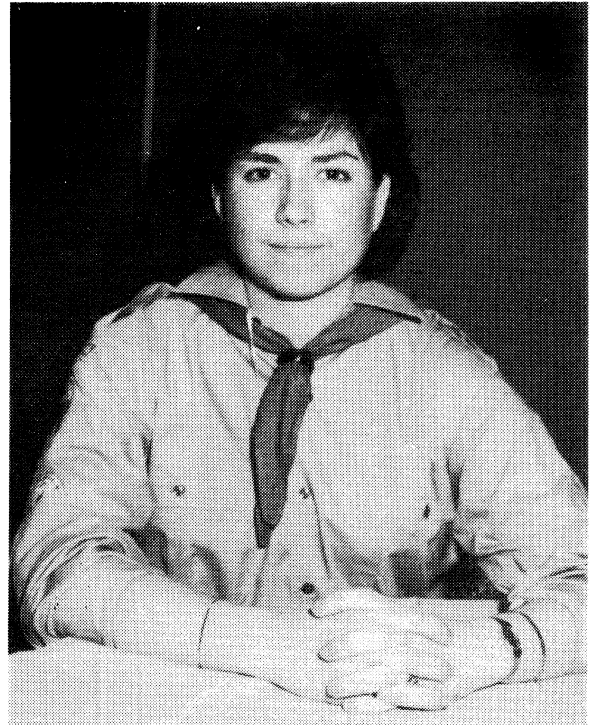
Ukraina Country Club is accepting applications for a Business Manager. Responsibilities will include — hall rentals; invoicing; attending to banquets and other associated business. Resumes to be submitted to: Mr. Nick Spivak at the address shown below.

Пошукуємо управителя оселі „Україна“, Лондон, Онт., виконувати вищезгадану працю. Знання англійської мови обов'язкове. Звертатися до голови оселі М. Співака на нижчеподану адресу.

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

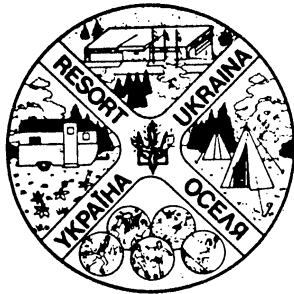
R.R. 1 (Gore Road),
Dorchester, Ontario,
Canada N0L 1G0
Тел. (519) 455-9939

ЗРОБИТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь
Вашим дітям — пошліть їх літом
на один із таборів ОДУМ-у!

Ніна Сенік — голова філії ОДУМ-у в Ошаві.

Фото І. Корець

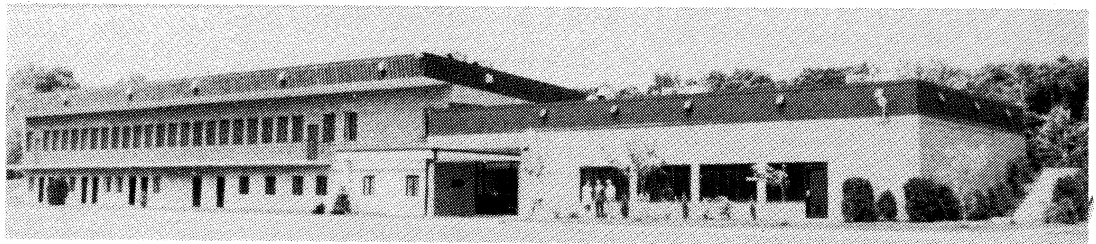
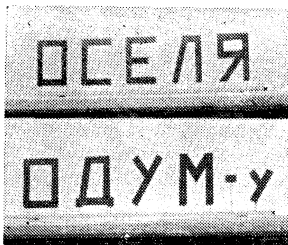
“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

“УКРАЇНА” ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. “A”, London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортові Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Залі оселі, з модерним кухонним устаткуванням та зі смачними українськими стравами приміщують 800 осіб, включно з новопобудованою залею „Полтава“, і надаються на різні імпрези. На оселі також є модерний будинок для таборування, який приміщує 50 дітей, великий модерний басейн та інші будинки. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт

Надя (Свистун)
і Володимир Верещак
Торонто, 15 червня, 1985 р.

Микола і Клавдія Гаврилюк
Ст. Кетеринс, Онт.
3 жовтня, 1985 р.

Поправка

Підписи під вищеподаними двома знімками мають бути як зазначено, а не так як подано на 18-ій сторінці в грудневому числі «Молодої України»; перепрошуємо.

Редакція

ДЕЯКІ НАЙБІЛЬШІ ВЕЛИЧИНИ НА НАШІЙ ПЛАНЕТИ

Природа нашої планети створила цілий ряд чудес, які справді могли бути створені лише силами природи. Та є деякі споруди на нашій планеті, які, хоч і створені генієм самої людини, поразують наше уявлення своєю грандіозністю.

Погляньмо на найбільшу ПУСТЕЛЮ Сахару. Вона займає одну четверту частину всієї Африки і становить близько 7 мільйонів кв. кілометрів.

Район НАЙГЛИБШОЇ вічної мерзлоти – півострів Таймир, на півночі ССРСР. Глибина його вічної мерзлоти в окремих місцях досягає 600 метрів.

НАЙГЛИБШЕ в світі озеро Байкал. Глибина його в одному місці досягає 1940 метрів.

НАЙБІЛЬШИЙ острів – Гренландія. Площа його поверхні становить 2.17 мільйонів квадратних кілометрів.

НАЙВИЩИЙ діючий вулкан – Тупунгато. Він належить до Корди-

льєрських гір (у Південній Америці), його кратер на висоті 6860 метрів.

НАЙВИЩИЙ вулканічний конус – Ключевська Сопка. Він на півострові Камчатка, має майже правильну геометричну форму й досягає висоти 4850 метрів. За останні 250 років він мав 35 вулканічних вибухів.

Район НАЙБІЛЬШОЇ кількості землетрусів – південно-американська країна Чиле. Тут відбувається до 1000 землетрусів на рік.

НАЙГЛИБША западина на нашій планеті – Мертве море в Палестині. Рівень води в цьому морі на 392 метри нижче рівня води в океані.

НАЙБІЛЬШИЙ однорідний кам'яний масив каменю пісковика є так званий Аєрс Рок в Австралії. Він знаходиться майже на самому центрі австралійського материка, має висоту 340 метрів, а периметр зайнятої ним площі становить поверх 100 кілометрів.

НАЙВИЩИЙ водоспад у світі – водоспад Анджел, у Венецуелі. В ньому вода падає з висоти 2950 метрів, що є вище Нігарського водоспада майже в 20 разів.

А тепер погляньмо на деякі споруди породжені людським генієм. Серед них НАЙДОВШИЙ міст у світі побудовано в 1956 році через озеро Поншартрен у штаті Луїзіяна, в Америці. Його довжина 39 кілометрів.

НАЙВИЩА високогірна шосейна

дорога проходить через гори Тибету на висоті 5330 метрів.

НАЙДОВШИЙ водний канал між містами Ханчжоу та Пекін у Китаї. Довжина його становить 1700 кілометрів. Побудовано його ще десь між VII-XIII століттями нашої ери. Не менш грандіозною спорудою є ВЕЛИКА КИТАЙСЬКА СТІНА. Її довжина майже 2500 кілометрів, висота близько 10 метрів, на ній побудовано майже 10000 сторожових башт.

НАЙБІЛЬШИЙ у світі стадіон Маракана, в місті Ріо де Жанейро, столиці Бразилії. Він вміщує 200 тисяч глядачів.

НАЙБІЛЬШ ГРАНДІОЗНОЮ спорудою древности є піраміда Хеопса в Єгипті. Висота її 146,5 метри, а побудовано її ще в III-му тисячолітті до нашої ери.

Т.Х.

За довідником „Про найбільші величини в світі“.

Бл. п. ВІРА КОРОЛИШИН

Ділюся з Рідними, Посестрами-Побратимами та Українською Громадою болочою вісткою, що у вівторок 26-го листопада 1985 р. в Торонтонському шпиталі упокоїлася

Моя Наддорожча Дружина св. п. ВІРА КОРОЛИШИН

народжена 21-го грудня 1913 р. в Києві, Україна, де закінчила середню освіту.

Після різних труднощів, залишивши Київ, закінчила 2-річний технікум і працювала ляборанткою в молочарстві. Щойно згодом пощастило Покійній Вірі вписатися на студії в Харківському університеті, і ще рік-два перед і під час німецько-советської війни в 1941 р. учителювала в середній школі.

Панахиду в каплиці похоронного заведення Кардинала 28-го листопада служили Отці митроф. Юрій Ференців — парох катедри св. Володимира та митроф. Петро Бублик при молитовному співі Катедрального хору під дир. п-і Валентини Родак.

Завпокійну Службу Божу в катедрі св. Володимира 29-го листопада 1985 р. служили Отці протопресвітер Дмитро Фотій, митроф. Ю. Ференців та митроф. П. Бублик.

Похоронні обряди на цвинтарі Парк Лавн у Торонті відслужили Отці Ю. Ференців та П. Бублик, а

Бл. п. Віра Королишин

слово прощання від мужа, після 41-го року подружнього життя, глибоко зворушливо сказав о. Ю. Ференців.

Поминальна тризна відбулася в залі Катедрі св. Володимира, під час якої щире слово про покійну Віру сказала письменниця Ольга Мак.

Про молитви за спокій душі св. п. Дружини Віри просить Приятелів горем опечалений муж

Миرون Королишин

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

7-го березня 1985 року у Філядельфії рознеслася сумна вістка про трагічну смерть в автомобільній катастрофі 21-го літнього Павла – сина Олега і Али Бережних. При великій кількості людей, а особливо молоді відправив заупокійні Служби Божі – настоятель церкви Св. Покрови у Філядельфії отець прот. Михайло Борисенко в супроводі церковного хору під диригуванням інж. П. Гурського. Хор своїм прекрасним співом звеличав заупокійні Служби Божі, за що родина покійного Павлика сердечно їм вдячна.

Пані Е. Бережна – бабця сл. п. Павлика повернувшись через 7 місяців в горі і смутку до Флориди, 10-го листопада 1985 року в своїй парафії Св. Миколая в Маямі, в якій вона виконує обов'язок у парафіяльному уряді, як культурно-освітній і імпрезовий референт, і виконуюча фун-

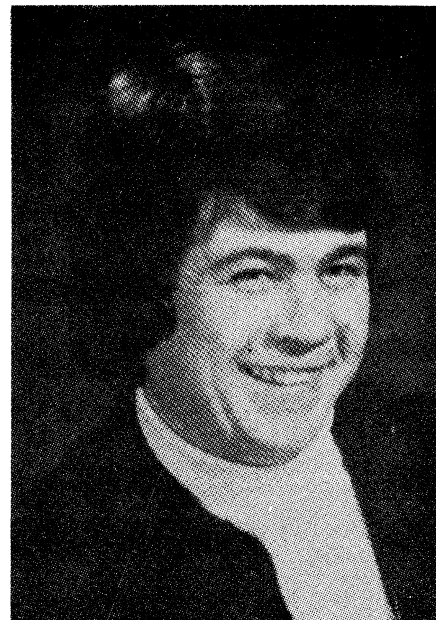
кцію голови сестрицтва імени Святої Ольги, відправила панахиду за свого онука Павлика. Заупокійну Службу Божу служив прот. отець Степан Біляк, настоятель цієї парафії, а співав хор, який хоч і не є в маямській церкві великий кількістю, є знаний своєю якістю. Прекрасні голоси під диригуванням пана Головацького супроводжували своїм співом величаву заупокійну Службу Божу. Після закінчення панахиди, настоятель парафії отець С. Біляк запросив всіх присутніх до церковної залі, де пані Е. Бережна з сестрицями приготувала за нашою традицією поминальний обід. Під час обіду настоятель нашої парафії отець Біляк та голова парафіяльної управи інж. Л. Гусак висловили співчуття пані Бережній та її родині та побажали сил, здоров'я і витривалости перенести тяжке родинне горе і смуток. Пані Е. Бережна подякувала отцеві С. Біляку за відправу панахиди, хорові за їхній спів, сестрицям за приготування обіду, а всім присутнім братам і сестрам подякувала, що прийшли і разом з нею помолилися за спокій душі дорогого Павлика і розділили з нею невимовне родинне горе і біль. В пам'ять свого онука пані Е. Бережна склала пожертву на церкву, журнал „Молода Україна“ та „Українські Вісті“ в сумі 150 доларів. З присутніх пані Надія Піпнак запропонувала замість квітів на свіжу могилу Павлика скласти пожертви на церкву і пресу.

Зібрано було 358 доларів. З них на церкву в Маямі 293 дол., на журнал „Молода країна“ 32.50 дол. і на „Українські Вісті“ також 32.50 дол. Голова парафіяльного уряду інж. Л. Гусак подякував пані Е. Бережній, що не забула про церкву до якої вона належить. Рівно ж подякував всім жертводавцям, а далі сказав: „Недарма кажуть, що найтяжче прощатися з молододою людиною, яка відходить у вічність. Про Тебе Павлику пам'ять завжди буде в наших молитвах“.

Хай труд всіх, хто допоміг родині в тяжкому горі словом чи ділом буде завжди вічною згадкою за покійного Павлика. Попросимо Всевишнього в своїх молитвах, щоб він поселив його душеньку у Вічнім Царстві Небеснім.

Спи дорогий Павлику тихим, спокійним сном. Хай земля буде Тобі легкою.

**Парафіяльна Управа
Української Православної Церкви
в Маямі**

Бл. п. Дмитро Співак

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ

Вже три роки, як відійшов у вічність наш син Дмитро, муж Олі та батько двох синів — Дмитра і Михайлика, які так дуже потребують у своїх роках тата.

Дмитро Співак загинув на 31-шому році свого життя, 30-го січня 1983 року трагічною смертю. Замість квітів у його світлу пам'ять складаємо на журнал «Молода Україна» 200 дол.

Батьки Оля і Микола Співак

МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

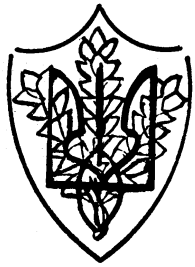
Допомагайте молоді

морально й

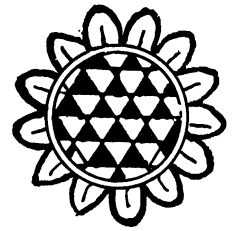
матеріально.

ОДУМ потребує

Вашої помочі!

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

З Різдвяної карточки Миколи Битинського
з 1956 р.

(власність В.Р.)

БОЖА ЗІРКА

Божа зірка золота
Землю освітила,
Про народження Христа
Людям сповістила.

З неба янголи святі
Пастушків збудили,
Бога нашого в Христі
Славити навчили.

Славлять тиху ніч святу
Всі народи світу,
І вклоняються Христу
Українські діти.

Іван Овечко

ХТО ВОНА?

Прийшла до нас бабуся
У білому кожусі.
Поля причепурила —
Пухнастим снігом вкрила.
Вгадайте — хто вона,
Бабуся чепурна?

Ганна Зралко

А Я ХТО?

Принесла я дітям свято,
На мені прикрас багато,
Є свічки, зірки блискучі,
А гілки мої пахучі.

Г. Чорнобицька

ЛИС МИКИТА

В суботу 7-го грудня, 1985 року, учні української школи при катедрі св. Володимира в Торонто, ходили на п'єсу Івана Франка — «Лис Микита». П'єса відбулася в Інституті св. Володимира. П'єсу підготувала пані Юлія Блажук. Вона є керівником Українського Дитячого Розповідного Театру з Едмонтону, Альберта.

Ролью Лиса Микити грав молодий отець Дем'ян Гоголь. Вовка Неситого грав Іван Ішенко. Вовчицю грала Ганя Багнюк, а царя Лева — Роман Британ. Було дуже цікаво, що роль Цариці грала одна з глядачів. Актори убрали її в убрання Цариці, дали їй булаву і посадили її на троні.

Хоч костюми були дуже звичайні, відразу можна було пізнати кожного звіря. Актори були одягнуті в гуцульські костюми, до яких додали вуха і хвостики звірів яких вони грали. Лис мав пухнастий рижий хвіст і гострі вуха.

В кожній сцені було багато руху і битв. Було легко зрозуміти все що актори нам передавали.

Всі учні, від найменших до найстарших, були дуже захоплені. Було багато сміху.

Після цієї п'єси, мені хочеться прочитати цілий твір «Лис Микита».

Юрій Педенко,

учень школи ім. Т. Шевченка
в Торонто, Канада

ВОЗВЕСЕЛІМЯ

ALLEGRETTO

АР. І. МАХЛЯЯ

Воз-ве-се-літь-ся всі ра-зом ни-ні
Хрис-тос ро-див-ся в бід-ній я-ски-ні По-сліднім ві-ком

став чо-ло-ві-ком всі у-ті-шай-тесь на зем-лі.

Із збірки нот на бандуру
«Коляди і щедрівки»
які зібрав І. Махлай

- 1 Возвеселіться всі разом нині. Христос родився в бідній ясині.
Посліднім віком, став чоловіком, всі утішайтеся на землі.
- 2 Всі утішайтеся на землі нині. Хвалу віддайте Божій Дитині.
В цім Божім домі, Христу малому, що весь цей світ наш відкупив.
- 3 Пісні співаймо звучно і мило. І торжествуймо всі разом щиро.
„Слава во вишніх, а мир для нижніх!“ Весело світу голосім.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Вш. Редакціє!

Бажаємо Вам хороших успіхів та вітаємо Вас з Різдром Христовим і Новим роком. Щастя Вам Боже.

З пошаною,

Мотря Носовенко з родиною
Ошава, Онт.

Вш. пані Зіна Корець!

Бажаю Вам дальших успіхів і всього найкращого в наступному Новому році.

М. Шаблій
Чикаго, США

Вш. Редакціє!

Найщиріші побажання з Святим Різдром і Новим Роком Л. Ліщині (редактору), В. Родак (ред. стор. Юн.ОДУМ-у), Ю. Смику, О. Харченку, Л. Павлюку, С. Голубенку, Ю. Криволапу, О. Пошиванику, З. Корець (адміністратору).

Олександр Кумпан
Торонто, Онт.

Вш. пане редакторе!

Замість квітів на свіжу могилу св. п. Петра Васильовича Неліпи складаємо на фонд журналу „Молода Україна“ 25.00 дол., а родинам Тамарі і Григорію, Люсі і Василеві Неліпам, внукам Наталці і Петрові, найсердечніші співчуття.

Надія і Іван Данильченко
Лондон. Онт.

Дорогі МОЛОДІ друзі „Молодої України“

„Молода“ частенько не дописує. Останнє число, жовтневе, я одержав аж сьомого грудня.

Поза словами Стуса, Руденка, Лисого, Івасюка, Франка, Шевченка, Багряного й інших в „Молодій Україні“ гарно звучать може й неспіливі ще голоси діток Петрушів, Родаків, Лисиків, Пошиваників, Карпенків, Притул та ін. Та ж то перші голоси в весняному лісі перших українських пташок!... А між ними й цінними є слова таких „молодих“ і добре заслужених друзів молоді, яким був, є і буде соловейко наших бандуристів Євген Цюра...

Щиро Ваш,

Іван Халява
Леонард, Міч., США
8 грудня, 1985 р.

Вш. Редакціє!

Дуже гарно написав Євген Цюра „Слово Мистецького керівника“, а також Леонід Павлюк „Диригент“ за диригента п. Є. Цюру в жовтневім числі „Молодої України“.

З пошаною,

Василь і Антоніна Шийка
Клівеланд, США

Вш. Панове!

Бажаю Веселих Різдрвних Свят та Щасливого Нового Року всій одумівській молоді, редакторів журналу „Молода Україна“, невтомним працівникам, передплатникам, читачам та всім хто дбає за добро цього цінного журналу.

З пошаною,

В. Вусата
Ляшін, Квебек

З ІНФОРМАТОРА ГОЛОВИ ЦК ОДУМ-у

— Редактор журналу „Молода Україна“ Леонід Ліщина, перебуваючи в Чикаго по своїй праці, відбув зустріч із одумівцями і читачами журналу „МУ“ в п'ятницю, 27-го вересня 1985 р.

**

— 23-го листопада в Торонто справили 35-ліття „Молодої України“.

**

— Секретар ЦК ОДУМ-у Наталка Павленко вже повернулася із Торонто до сходу США. Гратулюємо їй за успіхи у науці.

**

Із наближаючими святами, вітаю всіх одумівців, топівців і батьків та бажаю всім радісно перевести свята Різдрва Христового. Бажаю щасливого й організаційно продуктивного Нового Року — щоб бажання кожного з Вас сповнилися в новім 1986-тім Році.

Олексій Пошиваник, СВП
голова ЦК ОДУМ-у

Грудень 1985 р.

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1

LONDON, ONTARIO

(PRE-MIX CONCRETE)

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

У пам'ять діда Андрія
Степанченка д-р Юрій
Лисик, Ошава, Онт. **\$150.00**

На Ювілейнім Вечорі в
Торонто, 23 лист. 1985 р.,
з нагоди 35-ліття журналу
«Молода Україна» склали:
Одумівський танц. ансамбль
«Веснянка» в Торонто,
кер. М. Балдецький **\$100.00**
Леонід і Ася Павлюк,
Ошава, Онт. **\$35.00**

Зібрано на поправинах
після весілля Дмитра і Галі
(Радюк) Якути в Торонто
Передала Рая Вакуловська **\$100.00**

З нагоди 35-ліття «Моло-
дої України»
Володимир Лисий, **\$100.00**
Міннеаполіс, США
Відділ УРДП в Торонто **\$50.00**
Відділ СУЖЕРО в Торонто **\$50.00**
Іван і Надя Данильченко,
Лондон, Онт. **\$35.00**
Евфросинія Рудевська,
Саскатун, Саск. **\$35.00**
Теодор Хохітва, Форт
Лодердейл, Фла. **\$35.00**
Іван і Надія Стасів,
Сарнія, Онт **\$25.00**
Валентина і Ігор Курилів,
Торонто, Онт. **\$25.00**
Ярослав і Валентина Кіт,
Оттава, Онт. **\$20.00**
Василь і Антоніна Шийка,
Клівеланд, США **\$10.00**

В пам'ять мого дорогого
мужа, батька і дідуся
Романа Лібера. В третю
річницю його упокоєння
Дружина Лідія Лібер з роди-
ною, Торонто, Онт. **\$75.00**

У пам'ять Анатолія Куче-
ренка, який несподівано по-
мер у грудні 1985 року, на
46 році життя, в Колумбії,
Саут Каролайна, США.
Вічна йому пам'ять!
Хай американська земля
йому буде легкою.
Олександр Харченко,
Торонто, Онт. **\$50.00**

Замість квітів на свіжу
могилу Петра Неліпи,
Микола і Олена Латишко,
Торонто, Онт. **50.00**
Віктор і Галя Педенко,
Торонто, Онт. **\$50.00**
Володимир і Валя Сніг,
Лондон, Онт. **\$50.00**
Іван і Надія Данильченко,
Лондон, Онт. **\$25.00**
Павло і Ліна Дрозд,
Торонто, Онт. **\$20.00**

В першу річницю смерті
нашого мужа, батька і ді-
дуся Петра Семенгена склали
родина Вовк і Семенген,
Торонто, Онт. **\$50.00**

Замість квітів на свіжі
могили св. пам'яті Ольги
і Петра Неліпів
Микола і Оля Співак,
Лондон, Онт. **\$50.00**

Родина Головатенко,
Торонто, Онт. **\$25.00**

Вікентій і Евфросинія,
Літвінов, Торонто, Онт. **\$20.00**

Валентина і Петро Родак,
Торонто, Онт. **\$20.00**

Катерина Сірко, Ошава,
Онт. **\$10.00**

Віра Вусата, Монреаль,
Кве. **\$30.00**

Олександр і Віра Кана-
рейські, Монреаль, Кве. **\$20.00**

Олександр Кумпан,
Торонто, Онт. **\$20.00**

Іван Дякун, Торонто, Онт. **\$20.00**

М. Приймак, Ст. Кетеринс,
Онт. **\$20.00**

Герасим і Уляна Шапка,
Торонто, Онт. **\$10.00**

Володимир Яковищенко,
Торонто, Онт. **\$10.00**

Іван Бабин, Тандер Бей,
Онт. **\$10.00**

Мотря Носовенко, Ошава,
Онт. **\$10.00**

Катерина Симаговська,
Ошава, Онт. **\$10.00**

М. Шаблій, Чикаго, США
М. Косинець, Зах. **\$10.00**

Німеччина
Микола Сотник, Торонто,
Онт. **\$10.00**

М. Запішний Ст. Кетеринс,
Онт. **\$10.00**

М. Валер, Ст. Кетеринс,
Онт. **\$10.00**

Ф. Федоренко, Трой, Міч.
США **\$5.00**
Іван Юхименко, Торонто,
Онт. **\$5.00**
В. Пилипенко, Вінніпег,
Ман. **\$5.00**
Іван Новохатський, Фокс
Рівер, Н. Дж., США **\$5.00**
В. Маскевич, Чикаго, США **\$5.00**
Лариса Погуляй, Лорен,
Огайо, США **\$5.00**
Іван Кайдан, Севен Гілс,
Ог. США **\$5.00**
Михайло Качура, Бімсвіл,
Онт. **\$5.00**
Онися Юхименко, Торонто,
Онт. **\$5.00**
Петро Трипільський,
Гамільтон, Онт. **\$5.00**
О. Шудрій, Рівер Вел,
Н. Дж., США **\$5.00**
Олексій Маслівець,
Торонто, Онт. **\$5.00**
Петро Біловський,
Рочестер, США **\$2.00**

**НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
ПРИЄДНАЛИ:**

Прокіп Наумчук, Торонто — 2
Михайло Кухарчук, Торонто — 1
Катерина Симаговська,
Ошава, Онт. — 1
Василь Тимошенко, Торонто — 18

**Жертводавцям і прихильникам
«Молодої України» щира подяка.
Редакція і адм. «М.У.»**

Поправка

У жовтневому числі журналу, 6-та
стрічка у другій колонці, на 23 сто-
рінці, мала бути „Дорога — до за-
буття“; перепрошуємо.

Редакція

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel.: 763-5666

**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ
Крамниця при вул. Блор коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor Street West
Toronto Ontario, M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

**БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО-ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ**

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$9,500.000.00
членського майна.

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси обезпечення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів. Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму українському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну. Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спортивним справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, українським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку часопис-тижневик "Народня Воля" українською і англійською мовами та англійськомовний журнал для молоді "Форум". Для вигоди своїх членів і всіх українців провадить літню вакаційну оселю "Верховина" з мальовничим розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою в Кетскільських Горах в Ілен Спей, Н. Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U. S. A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649